

Z
7938

1756
S. C. M.

M. 36.

51 226

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

FRANCISCUS CHRISTOPHORUS

Episcopus Spirensis, Sacri Romani Imperii Princeps.

Præpositus Weisenburgensis.

Natus A 1706. 6. Martij Electus 1743. 14. Nov. Consecr. 1744

J. J. Schaefer del. pinx.

C.P.S.C.M. SAC. CÆSAR. MAI. Aulicæ Hæter et Sculp. G. B. Göz Cath. Sc. et excud. Aug. Vind.

KARLSCHEIDT CHRISTOPHORUS

Lehrer in der Kunst der Buchdruckerei
in der Stadt Leipzig 1734. 707. Cassel. 1734.

ARBOR
GENEALOGICA

ILLUSTRISSIMÆ STIRPIS

L. L. BARONUM ab HUTTEN
IN STOLZENBERG

Per novem Æræ Christianæ Sæcula

In Sancta Romana Ecclesia & Sacro Romano Imperio
HEROUM, EQUITUM, PRINCIPUM AC PRÆSULUM

Feracissima,

NOSTRO HOC SÆCULO

NOVO TROPHÆO

CORONATA,

QUANDO

REVERENDISSIMUS & CELSISSIMUS
PRINCEPS AC DOMINUS,

D. FRANCISCUS
CHRISTOPHORUS

[EX ILLUSTRISSIMA FAMILIA

L. L. BB. AB HUTTEN

IN STOLZENBERG,]

DEI GRATIA

EPISCOPUS SPIRENSIS,

[S. R. I. PRINCEPS,

ECCLESIAE PRINCIPAL. WEISENBURGENSIS PRÆPOSITUS &c.

DOMINUS NOSTER CLEMENTISSIMUS]

Die 14. Novembris Anni 1743.

ELECTUS,

Die 17. Maji Anni Sequentis

SOLENNISSIMO RITU

CONSECRABATUR,

GRATVLANTE & APPLAUDENTE

EX DEBITA GRATITVDINIS OBSERVANTIA

SOCIETATE IESV SPIRENSI.

Bruchfalia, Typis Antonii Georgii Gottschall, Typographi Aulici.

REVERENDISSIME ET CELSISSIME
PRINCEPS,
DOMINE, DOMINE
CLEMENTISSIME.

Quantum Patria hæc nostra mortis ante tyrannidem experta ingemuit, REVERENDISSIME ac CELSISSIME PRINCEPS! tantam repente sensit lætitiã, dum TE Divinã auspice Providentiã NEO-ELECTUM PRINCEPEM & EPISCOPUM conspiciebat. Felices enim se reputabant subditi, cum Principem & Præfulem suum, felicissimos verò, cum CELSITUDINEM TUAM ad Episcopale solium erectam vel viderunt ipsi, vel audierunt. Alii, quibus præsentem esse licuit, planctus suos in Fubila, suspiria in plausus, ac funebrem, quã EMINENTISSIMO CAPITI SUO eoque parentabant, threnodiam in festivas acclamationes subito commutarunt, alii alia suavissimæ voluptatis suæ argumenta dederunt, semper hæcenus continuata, ac hodie præprimis mirum aucta, dum consecratas Manus devotissimè osculaturi, ad pedes Tuos provocuntur. Hæc tanta inter omnium ordinum gaudia minima societas nostra temperare sibi non potuit, quin & ipsa, numero fortè, non affectu postrema tantam TIBI dignitatem, TE IPSUM sibi & subditis gratularetur.

Cogitanti

tanti verò, quodnam sui in TE affectus anathéma offerret, illud non inconsultum videbatur, si TE in MAJORIBUS TUIS, & MAJORES TUOS in TE Gloriosos adumbraret. Hinc ILLUSTRISSIMÆ STIRPIS TUÆ ARBOREM GENEALOGICAM per novem Æræ Christianæ sæcula tam in SANCTA ROMANA ECCLESIA, quàm SACRO ROMANO IMPERIO HEROUM, PRINCIPUM ac PRÆSULUM FERACISSIMAM novo hodie Trophæo in CELSITUDINE TUA coronatam *supplex exhibet, quæ cum Tibi non possit non esse gratissima, neque exiles conatus suos ingratos fore confidit.* Comes ARBORI GENEALOGICÆ tenuis Musa adrepat, quæ eximias primò MAJORUM TUORUM, tum TUAS etiam DOTES paucis delibabit, ut summi infimique intelligant, quantam de TE, GENUINO AVITI SANGUINIS æque, ac SOLIDÆ VIRTUTIS HÆRENDE expectationem concipere, quantam in CELSITUDINE TUÆ spem collocare & fiduciam possint ac debeant.

*Suscipe igitur REVERENDISSIME ac CELSISSIME PRINCEPS, DOMINE, DOMINE CLEMENTISSIME, suscipe, ut semper assoles, gratioso vultu hoc qualecunque opusculum, quod nostra in TE Pietas suasit, Gratitudo imperavit. Erit æternum ILLUSTRISSIMÆ FAMILIÆ TUÆQUE GLORIÆ monumentum, cum avitum ILLIUS florem, præclarissima MAJORUM TUORUM gesta ex authenticis Stemmato-Graphorum, Historicorumque documentis eruta, & proprias Virtutes Tuas complectatur; Erit & minima societatis nostræ perpetuum mnemosynon, quo Tui in se Clementissimi favoris memoriam, suam in TE observantiam posteritati transcribat. Atque hoc est unum REVERENDISSIME ac CELSISSIME PRINCEPS, DOMINE, DOMINE CLEMENTISSIME, quod præter demississimam perpetuæ prosperitatis, felicitatisque appreciationem *supplex**

Optat ac vovet

REVERENDISSIMÆ CELSITUDINI TUÆ

Devotissimum Collegium Societatis JESU
Spiræ.

PROLUSIO

Historico-Poëtica.

ECCLESIA SPIRENSIS & PATRIA
in tertium jam mensem viduae concenerant, tum hærenti in visceribus obnuperrimum DAMIANI HUGONIS, PRÆSULIS & PRINCIPIS sui, fatum dolori mitigando, tum antiquo, quo Principes inter S.R.E. & S.R.I. Filias per plura jam sæcula pulcherrimè enituerunt, splendori conservando intentæ. Prior, ECCLESIA, ut moerorem leniat, suam ab ortu felicitatem recolit: eidem ut penitus medeatur, novam SIBI & PATRIÆ è Florentissimo REVERENDISSIMI & ILLUSTRISSIMI CATHEDRALIS CAPITULI Horto arborem Genealogicam, CRUCIS (a) à SCHOENBORNIANA STIRPE per mortem DAMIANI HUGONIS avulsæ fulcrum, ab ejusdem CATHEDRALIS CAPITULI GENIO solito ardentius expetere statuit.

Uropæum olim latè celebrata per orbem
 Est Regio, gravidas ubi multo fenore spicas
 Offert fœta Ceres, prægnantes turgida vites
 Jactat humus, dulcèsque botri Mareotica plenis
 Spumant vina labris, pinguem simul atq; venustam
 Planiciem Natura parens utrinque bicolli
 Obsepsit vallo, sinuoso fymate Khenus
 Alluit: Est Regio, quò credas sede relicta
 Elyfios abiisse suis cum fructibus agros;

Sic unam superùm dictavit gratia terram!
 Urbs jacet in medio Legum, Martisq; Virùmque
 Heroum Mater, cellæ (Miracula mundi)
 Ornabant turrets, queis cunctas vicerat urbes:
 Augustam veteres NEMETUM dixere coloni.
 Hanc primò dorem (Latia dum filia Matris
 Veni in Teutonium) primorum provida Patrum
 Dextra dedit, cui magna Duces, Patriæque parentes
 Vittati Mystæ, Regesq; augmenta dederunt. (b)

A

Sed

- (a) *Insigne Spirense est Crux argentea in Campo Cæruleo.*
 (b) *Fundatores hujus Episcopatus scriptorum aut penurii aut incuria latent. Eundem verò auxerunt Dagobertus, & Sigebertus Reges, Otto M. & alii, ita Bucelinus.*

Sed magno steterat sedes mihi prima labore:
 Hanc etenim terram reliquis magis omnibus unam
 Vana supersticio coluit, dum templa, colossos,
 Et Parÿs excita jugis simulachra profanis
 Erexit gens cæca Diis (a), turpesque statuto
 Tempore panchæis adolebat nubibus aras.
 Vix veni, vidiq̄ue chaos, prò lugubre regnum!
 Prò scelus! ingemui; Veneris tum fana, Jovisq̄ue
 Destruxi, veròq̄ue dedi pia templa Tonanti. (b)
 Gens primùm frendere, dein, quàm debile Numen,
 Quod coluit, vix docta fuit, perit illicdè sacris
 Baptisimi lymphis tingi, Christi q̄ue stiavi
 Submitit sua colla jugo, sese q̄ue fatetur
 Christicolam, probrisq̄ue Jovem Veneremq̄ue læcessit.
 Hic sedes mihi firma fuit, dum nata sub imis
 Inferni lacubus proserpsit secta (c.) nitori
 Cum reliquis invita meo; quæ quanta per omnes
 Christiadum fines generarit crimina, quantas
 Intulerit strages, ne penè obducta cicatrix
 Rursum crudescat, taceo, æternumq̄ue tacebo.
 Senti ego, cui multum nocuit teterrima pestis:
 Templa expilavit, Mystas populumq̄ue fidelem
 Aut ad vesanos grassante tyrannide ritus
 Compulit, aut ferro jugulavit. Pressa gemebam
 Non oppressa, novos supremo à Numine sperans
 Heroas, fortesq̄ue Viros, qui certa gementi
 Auxilia afferrent. Nec me spes vana fefellit.
 Namq̄ue peregrinis, Cælo duce, missus ab oris
 Jessius (d) accurrit, Mystes probitate pioq̄ue
 Insignis fidei Zelo, cui læta bicornem
 Imposui mitram nostræq̄ue insignia terræ:
 Is conjuratas invictâ mente phalanges
 Aggressus, sacris omnes devicit in armis.
 Intercæa malefana Cohors me sæpè resumptis
 Viribus invasit, sed fortunata subactò
 Hoste stei bis septem ultra jam sæcula victrix, (e)
 Imperii Princeps, Romanæ Filia sedis.

Sola

- (a) *Varia ibidem variorum: Deorum templa erant: aliud in Monte S. Germani Mercurio, aliud in monte S. Quidonis Veneri, aliud Dianæ, alia aliis Diis Sacra. Ita manuscripti hujus Episcopatus Annales Auth. Philippo Symonis Reverendissimi & Illustrissimi Capituli Secretario.*
- (b) *Dicta templa versa, vel in ædes Triuni Deo sacras commutata, & sanctorum honori dicata sunt, partim sub Jessio Spirensium Episcopo, partim sub Dagoberto Rege &c. ita memorati Annales.*
- (c) *Fuit hæc Arii. Idem Annales.*
- (d) *Jessius, sive, ut multis præplacet, Jesse anno Christi 330. Sylvestro I. Ecclesie, & Constantino Magno Imperii fasces tenente, Spirensium, tum temporis Nemetum, jam Episcopus non primus, sed aliorum Successor erat. Ita Annales Spirenses.*
- (e) *Ex dictis de Jessio I. Spiræ Episcopo patet, Episcopatum hunc quatuordecim sæculis & ultra floruisse.*

Sola potest, potuitque meæ mors sæva nocere
 Fortune, dum falce suâ, queis nixa quiescit
 Crux mea, (a) progenitos illustri ex arbore ramos
 Avellit. Truculenta Lues! styge nata propago!
 Mors fera! quid rursus Schœnbornò è stemmate Termes,
 Insignis Termes, Nemetimque Columna, securi
 Præda tuæ cecidit? Nil proficiencia perdo
 Verba! meæ cecidit, cecidit fiducia gentis!
 Nunc quid agam? fulgens per tot jam sæcla sub umbras
 Splendor abit, ruitura labat Crux! forte labanti
 Ni citò subjiciam fulcrum, ruet illa ruensque
 Concutiet simili me, subjectosque, ruinâ.
 Id restat: claras non uno Præfule stirpes
 Hortus alit (b) numeratque pari de stemmate ramos
 Fulcra Crucis, magnùmque decus.

*Hic accelerantem in speratò Reverendissimi ac Illustrissimi Capituli Cathedralis
 Genium conspiciens Patria ancipiti voce gemitus ECCLESIAE & vota
 prosequitur.*

ELEGIA.

EXspectata veni, dubiæ tranquilla carinæ
 Aura! veni nostris sola medela malis!
Aspice me! neutra est rubicundo florida vultu,
 Quæ nuper fuerat, sola sed umbra fuit.
 Sic miseras planctus, sic nos confecit, edaci
 Jam propè depascens viscera dente, dolor.
 Nec mirum: quid enim? cecidit, cur lingua stupefcis?
 Ah cecidit! medios perforce iusta sonos!
 Ah cecidit nostris Arbos gratissima campis!
 Nec nova successit, te moderante, loco.
 Hinc qualis rabido jaçtatus navita fluctu
 Auxilium, Auxilium voce, manu. que vocat;
 Sic sic clamamus: fleçtat tua viscera casus,
 Nobisque optatam (nam potes) affer opem.
 Affer opem, nimioque leva præcordia luctu,
 Et sana medicâ vulnera cruda manu.
 Hæc nisi te moveant, fractis per vota precesque
 Rumpemus Cæli limina clausa feris.

*Audiit planctum Genium leniterque subridens, ne diuturniori, ut solet, morâ cre-
 scat dolor, utramque paucis solatur:*

ELEGIA.

Salfituas, queis ora natant, deterge procellas;
 Terge madefcentes bina Columba genas!
 Est mihi fecundus non uno germine campus,
 Plures ramiferas fert meus hortus opes.

Una

(a) *Insigne est ejusdem Episcopatus.*

(b) *Reverendissimi scilicet & Illustrissimi Capituli Cathedralis.*

Una Arbor cecidit, non deficit altera, digna,
 Quo cecidit præceps illa, tenere locum.
 Utraque vernantem, quam flecti nescia stravit
 Mors, stirpem triplici fœnore læta feres.
 Tende manum, manuique mea, quam porrigo, junge,
 Invenies certum, me duce, foris iter.
*Erectiori jam animo Ecclesia & Patria junctâ protimis manu ducent sequuntur: ad
 augusta variisque suffulta columnis membra paulo post perventum est, quorum
 bipatenti marmoreæ portæ incisæ legebatur Epigraphe:*

HORTUS
 GENEALOGICUS
 REVERENDISSIMI ac ILLUSTRISSIMI
 CATHEDRALIS ECCLESIE SPIRENSIS
 CAPITULI
 Avitis Stirpibus
 celeberrimus.

*Vix accelerantes conspicata Horti Præles Flora facta, quâ potuit celeritate, aditu,
 ingredi advenas jubet: ubi gemino in ordine pulcherrimæ tam flore, quam
 fructu surgebant arbores quindenæ, (a) quas, ut primo obtutu vidit Ecclesia,
 sui præ gaudio vix compos hæc ducent Genium amicè affatur*

ELEGIA.

HUc oculos converte Comes! Quæ pignora floræ?
 Quæ velut hesperis eminet arbor agris?
 Ter quinam spectas utroque ex ordine stirpem,
 Næ paradisiacis prodiit ista plagis!
 Quæque meo digna est ornatu, quæque perenni
 Fulciet innixam non sine laude Crucem!
 Te penes arbitrium est; tantùm, quamcunque præoptes,
 Pande, voluntati sit mea junctæ tuæ.
 Pande, precor, poscit tempus, mea commoda poscunt;
 Nam mora, parva licet, maxima damna parit.
*Amuens optanti Genius cum comitatu progreditur. Reliquas inter arbores una (à
 dextris quinta) omnigeno decore eminebat, ad quam ceteræ suos jam in-
 clinare vertices videbantur; quod Cæli Naturæque portentum stupentes ad-
 venæ festino pede appropèrant. Arbor erat tam naturæ, quam gratiæ arti-
 ficis prodigium. In area circa radicem lectissimis contextum floribus sequens
 erat*

EPIGRAMMA

cum Lemmate: Fert omnia.
 Non largo quæcunque sinu fert omnia tellus,
 Naturæ lex est: hæc tamen ista vacat;

Ista

(a) *Tot sunt Reverendissimi ac Illustrissimi Cathedralis Ecclesie Capitulares.*

Ista Duces, Proceres, vittatos tempora Mystras,
 Et Pugiles; paucis: omnia ferre solet;
 Fert Peda, fert Lauros, fert Enses, Pallia, Mitras;
 Et quis naturæ lege vacare neget?

Exterior ipsius Arboris cortex aureo inscriptum stylo hoc referebat Symbolum:

ARBOR HVTTENIANA

VETVSTA ET NOBILIS, VENVSTA ET FERTILIS

à POLO RIGATA,

AB EHRENREICHIO PROPAGATA,

INDIES

EFFLORESCENS. (a)

Quisquis ades, tantæ si forsitan ARBORIS auctas
 Nôsse cupis dotes, te docet ipsa, cape.
 Fertilitas varii jucundo pondere fructûs,
 Nobilitas ortu, vertice, flore patet,
 Grande vetustatem longævo stipite stemma,
 Atque venustatem brachia cæli probant.

*Præsentem insolito ARBORIS huius ornatum non parùm delectantur, ideòque brevi
 hoc voto eidem applaudunt:*

Perge Arbor, fLoréqVe DIV, stlrps aVrea perge!

EXspeCtant raMos qVæLlibet arVa tVos. (b)

- (a) *Inniit Annum Christi 935. quo EHRENREICHIVS ABHUTTEN, Mareſchallus Fuldenſis, ſub Carolo Francorum Duce, Nobiles Buchonia Equites, contra infideles Hunnos Sacri Romani Imperii hoſtes, ad Henricum I. Rom. Imper. cognomento Aucupem adduxit. His devictis, Henricus Victoribus ex Germanicâ Nobilitate Officialibus gratias habiturus, ſic dicta Torneamenta, ſive Ludos Equeſtres inſtituit, atque primùm Magdeburgi Anno 938. celebravit; quibus utique EHRENREICHIVS ABHUTTEN, Equitatus Ductor, ex bello redux victor, interſuit inter Octoginta illas galeas, quas Conradus Franconia Dux in ſepta induxit; inter quas Principes numerabantur quatuor, Comites viginti duo, reliqui quinquaginta quatuor Barones, Equites, & Nobiles, quorum Nomina non recenſentur. Cum autem ex Article 12. Torneamentorum, Ricnero, Bucelino, & Modio de Triumphis & Haſtilidiis teſtibus, ad Torneamenta nemo admitteretur, niſi nobilitatem ſuam à quatuor ſtemmatis ſui Majoribus Nobilibus recto ſtipite comprobâſſet; pronum eſt colligere, quod jam tum antiquiſſima Hutteniorum Familia, Nobiliſſimæ ſtirpis ſuæ vetuſtatem, per quatuor Majores, ultra quartam generationem, in annos retrò ducentos extenderit.*

- (b) *In Annum Electionis Ceſſiſſimi Principis 1743.*

B

PARS

P A R S I.
 GLORIOSÆ STIRPIS
 LL. BB. ab HUTTEN
 IN STOLZENBERG
 ARBOR GENEALOGICA
 Per novem Æræ Christianæ Sæcula
 Heroum, S. R. I. Equitum & LL. Baronum
 Recto Stipite
 Feracissima.

Qui nova Monarchiis aut Hierarchiis capita præficiunt, in id præ cæteris incumbere solent, ut & avito honori & commodo consulant; utrique consulunt, si virum Illustri Majorum sanguine non minus, quam propriâ virtute insignem eligunt. In hæc duo intentus vel maximè erat Reverendissimi ac Illustrissimi Cathedralis Ecclesiæ Spirensis Capituli Genius novum Episcopatus sui Præfulem, & S. R. I. Principem Electurum. Inde, quomodum ad gloriosam LL. BB. ab HUTTEN in Stolzenberg Arborem Genealogicam mirum sese affici sensit, ita ejusdem primò gloriam studiosius indagare statuit; Hanc verò cum omnes, quotquot hodièdum illustriores sunt Familiæ, Majorum suorum, Heroum præprimis & S. R. I. Equitum virtuti debeant, illorum quàm ferax Arbor HÜTTENIA, nòsse avet. Cui ut faciat satis Illustrissimæ Familiæ Genius celebriores recti stipitis propagines, Heroës scilicet, & S. R. I. Equites, quos superstites veterum Germaniæ scriptorum fasti à rebus præclarè gestis quolibet sæculo commendant, festivum inter præcæna recenset:

Sæculo X.

Anno
 930. *EHRENREICH ab HUTTEN, Copiarum auxilium contra infideles Hunnos S. R. I. hostes, sub Conrado Franconiæ Duce, ad Henricum I. Aucupem Ductor.*

Sæculo XI.

1019. *EUCHARIUS, aliis CAROLUS ab HUTTEN, sub Conrado II. in Ludis Equestribus Trevisis celebris.*

Sæcu-

Sæculo XII.

- I 1 7 9. Rudolphus ab Hutten, sub Friderico Barbarosâ in
Ludis Equestribus Coloniae electus Septi Curator &
Custos.

Sæculo XIII.

- I 2 0 9. Eustachius ab Hutten.
I 2 3 5. Ludovicus I. ab Hutten, in Lud. Equestr. Her-
bipoli.
I 2 5 0. Frobinus ab Hutten, Marefchallus Fuldae.
I 2 7 4. Eckenbertus ab Hutten.
I 2 9 6. Ludovicus II. ab Hutten, in Lud. Equestr. Schwino-
furti.

Sæculo XIV.

- I 3 1 0. Ludovicus ab Hutten.
I 3 1 4. Simon ab Hutten, Abbas Hersfeld. S. R. I. Princeps.
I 3 2 9. Fridericus ab Hutten, Eques & Marefchall. Fuldae.
I 3 3 7. Frobinus ab Hutten, Eques.
I 3 4 0. Conradus ab Hutten, Confil. intim. & Praef. Aul.
Herbipoli.
I 3 7 3. Frobinus ab Hutten.
I 3 8 0. Frobinus ab Hutten.
I 3 9 0. Frobinus ab Hutten, Marefchall. Fuldenfis.

Sæculo XV.

- I 4 1 4. Ludovicus ab Hutten, Eques.
I 4 2 6. Joannes ab Hutten.
I 4 4 7. Ludovicus ab Hutten, Eques.
I 4 6 6. Conradus ab Hutten, Conf. intim. & Praef. Aul.
Herbipoli.
I 4 7 1. Fridericus ab Hutten, Marefchallus Fuldenfis &
Eques.
I 4 7 9. Ludovicus ab Hutten.

Sæculo XVI.

- I 5 0 2. Conradus ab Hutten, Marefchallus Herbipoli.
I 5 1 4. Bartholomæus ab Hutten, Ord. Teut. Eques.
I 5 2 1. Ludovicus ab Hutten, Burggravius Gelnhufæ.
I 5 2 9. Frobinus ab Hutten, Eques, Marefchallus Mo-
guntia, Confil. Bell. Caesareus.
I 5 3 2. Ludovicus ab Hutten.
I 5 3 5. Lucas ab Hutten, Gelnhufæ Burggrav.
I 5 4 0. Mauritius ab Hutten, Episc. Eystad. S. R. I. Princeps.

- I 5 4 6. Philippus ab Hutten, Eques Chiliarcha Cæsar. Gubernator Regni Perù in Indiâ , à Proditoribus occisus.
- I 5 5 8. Wolfgangus Theodoricus ab Hutten, Ecclef. Herbipol. Decanus.
- I 5 6 9. Valentinus ab Hutten.

Sæculo XVII.

- I 6 1 5. Georgius Ludovicus ab Hutten , Mareſchallus Palatinus.
- I 6 1 5. Bernardus ab Hutten, Conſil. Cæſareus.
- I 6 1 7. Joannes ab Hutten.
- I 6 3 9. Fridericus ab Hutten, Chiliarcha Cæſar.
- I 6 8 5. Joannes Philippus ab Hutten, Ord. Teut. Eques, fuſo in obſidione & aſſultu Vivarini in Hungaria contra Turcas ſanguine glorioſus.
- I 6 9 0. Joannes ab Hutten.

Sæculo XVIII.

- I 7 2 8. Franciſcus Ludovicus ab Hutten, Sac. Cæſ. Majeſt. & Celiſis. Princ. Herbip. Conſil. intim. Archi-Satrap. Gerlocur. *Celiſſimi Principis Noſtri* Pater.
- I 7 2 9. Chriſtophorus Franciſcus ab Hutten, Epiſc. Herbip. S. R. I. Princeps, & Dux Franciæ Orientalis, *Celiſſimi Principis Noſtri* Patruus & Patrinus.
- I 7 4 3. Reverendiſſimus & Celiſſimus Princeps ac Dominus D. *FRANCISCUS CHRISTOPHORUS* Epiſc. Spir. S. R. I. Princeps & Prin. Ecclef. Weiſſenburg. Præpoſitus, Dominus Noſter Clementiſſimus.

Philippus Wilhelmus L. B. ab Hutten in Stolzenberg, Herbip. Aulae Mareſchall. & Conſil. int. Archi-Satr. Carolopol.

Wilhelmus Antonius L. B. ab Hutten in Stolzenb. Ecclef. Metrop. Mog. Cathed. Herbip. & Equeſt. ad S. Alban. Mog. Can. Capit.

Adalbertus Philippus L. B. ab Hutten in Stolzenberg, Ecclef. Imper. Bamb. & Equeſt. Comburg. Canon. Capit.

Celiſſimi Principis Noſtri Fratres Germani.

Fridericus Carolus

Franciſcus Philippus

Ferdinandus Georgius

Joſephus Carolus

} LL. BB. ab Hutten

} in Stolzenberg.

Celiſſimi Principis Noſtri ex Fratre Nepotes.

Hi vel glorioſi in pulvere olympico Equites, vel celebres in Sago aut Togâ Heroës, ob maximos pro patriâ labores in Poſterorum memoria vivent immortales.

Protu-

Protulerat ista Familiae Genius communi omnium applausu; sed Cathedralis Capituli Genium, quo nescio, vultus indicio, ipsa singulorum, plerorumque saltem, tantorum virorum facinora audiendi percupidum animadvertit. Quare Martem Sacramque Themidem, quibus Majorum gesta notiora esse solent, acciri jubet. Subinde Ecclesia Spirensis in Arboris radice tot labaris condecorata EHRENREICHUM GENEARCHAM demiratur.

ODE Allegorica.

E Lecta Radix! Nobile fertilis
 Germen parentis! Germen Olympicum,
 Quo divites Arcaunianae
 Unanimis Superum Senarus
 Beavithortos Chloridis! Impigra
 Non usitato Mater originem
 Natura cepit more; primis
 Principiis opus absolutum,
 Plenum sub ortu Luciferi jubar,
 Fontem in scatebris, & fluvium dedit
 In fonte, dum sola decoram
 (Qua nituit verus arbor unquam)
 Radice claudit prodiga gloriam.
 Sed fallor, imam si voco stemmatis,
 Quod cerno, Radicem! aliores
 Arbor habet, quibus ante plura
 Jam saecula nata est; (a) hinc medium decet
 Dixisse stirpis stemma, quod aureos
 Semper virescenti cruore
 Pascit, alit, cumulatque Ramos.

Plures, quas Ecclesia conceperat, laudes, Martis sacraeque Themidis cum comitatu adventus interruptit. Mars vero intellecto jam, de quo agendum, negotio, primum Arboris Genealogicae stemma, EHRENREICHUM, & excantato pro aris focusque labore praedicat. inaudita in bellis fortitudine, & exantlato pro aris focusque labore praedicat.

Lemma. Totius Gloria Gentis.

ODE.

I NVICTA PUBES! Magne potentium
 Sanguis Deorum, Belligeri pugil
 Decusque Martis, Terror hostis,
 HUTTENAE GENEARCHA STIRPIS!
 In Te revixit conscia bellicae
 Antiquitatis progenies, tuas
 Regina mundi Roma palmas,
 Graja tuas, reliquaque genes
 Flexo verentur poplite lareas;
 Tam gloriosis, qua medius liquor
 Secernit Europen ab Afro,
 Qua tumidus rigat arva Nilus,
 Clarefcis armis. Si spolio gravis
 OEræus Heros, si Macedo stygis
 Orbisque victor, Persæulque
 Tanariis superas ab oris

(a) Alludit ad id, quod supra de Ebreweichio ab Hutten.

C Auras

Auras viderent, attoniti suis
 Majora gestis gesta stupeferent,
 Te Primpilum, Principemque
 Armicrepe colerent fragore.
 Quippe altiori nefcia cedere
 Flagrasse quondam pectora spiritu
 Satis probasti, dum feroces,
 Buchonica Decora alta terræ,
 Duxisti in Hunnos: Gens erat omnibus
 Horrenda Regnis, Gens fera, perfida,
 Crudelis, atrox, vix cruoris
 Purpureo sarianda nimbo.
 Hic æviternam Vulnere, sanguine,
 Ipsoque tandem funere gloriam
 Empturus, instigante caelo,
 Æmathiis fata campis
 Solus novasti; primus in agmina,
 In arma primus, primus in aggeres
 Dux irruebas, arque Miles
 Consilio, validaque Dextrâ.
 Sic stratus enses à jugulo suos
 Avertit hostis, fracta superbia,
 Paræque inultâ cæde Lauri,
 Quamque novo furialis cæstro
 Cohors Scytharum plus vice simplici
 Vastavit armis, patria pristina
 Securitatis forte gaudet,
 Et Pharias imitata moles
 Trophæa condit, quæ neque temporis
 Ferruginoso carper edacitas
 Morstu, nec arrodet furentis
 Invidiæ vitiosa proles.
 INVICTA PUBES! Hæc tua gloria,
 Quam gestientis Nympha Borythenis,
 Et Tigris & Rhenus celebrant,
 Quam rabidis furibunda telis,
 Diuque sterni nefcia, sed tuo
 Nunc strata ferro Tartariæ Lues,
 Cunctæque Gentium phalanges
 Depositis venerantur armis.

HEROIS GENEARCHÆ *Encomia non mediocri omnes admiratione exceperunt,*
præcipue PATRIÆ SPIRENSIS lætitiæ suæ impotens Ethymologicum hoc
subjungit

EPIGRAMMA:

Hinc *DIVES* summis exurget *HONORIBUS* Arbos,
 Cujus stemma fuit *DIVES HONORIS EQUUS*.

Prolatæ à Patriâ sententiæ veritatem ut ostendat Martis Comes, Ludorum Equestrium Præses, oculos à Radice & stemmate paulo altius ad ascendentes recto stipite propagines, Clypeis, Hastis, & Cæstris conspicuas, HUTTENIOS scilicet

cet *EQUITES*, elevare singulos jubet, quorum ipse utpote versatorum in arenâ
suâ pugilum Enconia & virtutes brevi hoc concludit

Lemmate : Assimilat partum sibi stemma.

ODE.

R Adix malignæ lege putredinis
Exempta sanum traduce procreat
Liquore stemma, stemma cunctos,
Quos gravidâ generat parente
Tellure, partus assimilat sibi,
Quis hic aviri roboris æmulos
Tot Scipiones, tot Camillos,
Tot Patriæ nova fulcra terræ,
Quotquot tremendi nomine Surculi
E Florulento stipite pullulant,
Miretur enatos, novémque
Continuis viguisse sæclis ?
Fortes creantur fortibus. Inclytus
HUTTENIANÆ STIRPIS HONOS pares
Famâ sibi dedit NEPOTES
Teutonico Telamonas orbi,
Magni Parentis, Gloria non minor,
Cadmæa messis! Macula pectora!
Hæc vestra Laus esto, paternas,
Ni propriis superâsse, saltem
Æquâsse dores! Hoc Alemannia
Suspexit olim, dum velur æneos
Vos vidit Athletas in omni,
Quæ paruit Proavis, arenâ.
Vel præmiatrix Laudis olympico
Templum in Theatro Fama, vel acrior
Bellona Jani recta pandit,
Vos superûm reperere proles.
Primas mereris CAROLE! (a) Quo Patre,
Quâ Stirpe natus, pulvere Equirio
Non indecora præbuiſti
Magnanimo documenta corde,
Dum Trevirenses Te populi suis
Videre Circis inter Equeſtrium
Nubes Cohortum; Par Tonanti
Ore tuam placido probâſti
Serenitatem, non galeæ Chalybs
Bis tærq; fractus, non adamantinis
Alliſa ſcutis æra, cæpto
Impavidum valuere pectus
Terrere curſu; Nobilium phalanx,
Urbis penates, turbâque Teunorum,
Quin ipſe certantem ſtupebat
Teutonici Moderator orbis.

Laborio.

(a) Carolus (aliis Eucharis) ab Hutten, sub Conrado II. in Ludis Equeſtribus
Treviris Saeculo XI. 1019.

Laboriosum non Aquilâ minor
 Parente Pullus nunc stadium subit
 RUDOLPHUS, (a) Hic Equiriarum,
 Quas Ubia stupuere turres,
 Princeps phalangum; Nec mea posthumas
 Aude protervo pollice Pieris
 Efferre Laudes, BARBAROSSA
 Ipse tuus sacis est disertus
 Encomiastes, dum tua frondeis
 Cinxit Coronis tempora, dum Ducem,
 Septique Custodem creavit,
 Atque Ducum statuit Toparcham.
 Quid LUDOVICOS? (b) quid RELIQUOS canam
 CIRCI STRATEGOS? Belligeros Duces, (c)
 Plerosque robustos Atlantes,
 Seu propriâ Patriæ salutem
 Salute pactos, sive (quod alius)
 Nostris profuso sanguine pro focis
 Arisque claros? pauca dico:
 Arte suâ, sociisque Marte
 (Ceu fortiorum Numina Militum)
 Parata digno præmia vertici
 Tulere, quod famâ perenni
 Sera retrò celebrabit ætas.

EPIGRAMMA
 IN
 ANTIQUITATEM
 HUTTENIANÆ FAMILIÆ
 à
 LUDIS EQUESTRIBUS
 PROBATAM.

H VttenICæ StIrpeM GentIs testat V r Eq VestrIs
 OrD o: eX hIs fastIs GLorIa V era LIQV et. (d)

- (a) Rudolphus ab Hutten, sub Friderico Barbarossâ, in Ludis Equest. Colonie electus Septi Curator & Custos Sæc. XII. 1179.
 (b) Ludovicus I. & II. ab Hutten, Sæcul. XIII. ille Herbipoli 1235. iste Schwinfurti 1296. in Ludis Equest.
 (c) Jam supra nominatim memorati sunt.
 (d) In annum Electionis Celsissimi Principis Nostri 1743.

Alter.

Alter Martis Affecta Arcium Praefes duos Gelnhusæ Burgegravius Ense non minas, quàm sapientiâ, pari cum Equitibus prærogativâ dignos contendit.

ODE.

A St LUDOVICUM, LUCAMQUE celebra belli
 Hic præterire fulmina,
 Qui feret Alta Domus?
 Nam quis Honos, Superi! quæ Gloria Stemmatum? Ambo
 Virtute, Providentiâ,
 Sunt Patribus Similes.
 Quod communis UTRUMQUE sub ALITIS Ala
 Præesse Castris contigit,
 Hoc speciale fuit.
 Præfuerant semper (Gelnhusica Valla notârunt)
 Cum Laude summâ Cæsarum,
 Utilitate pari;
 His etenim Castris Tutoribus Arma, vafrâsque
 Kisere fraudes hostium,
 Grandiloquâsque minas.
 Scilicet exeriùs Sapientia munit, Ensis
 Defendit intrâ mœnia,
 Et cataphracta Fides.

Interea Familiae Genius sacrorum etiam Heroium, quales Arbor exhibet, Crucem simul & Ensem præferentium, alterius propria salute pro Christianis sacris non semel expositâ, alterius fuso contra Turcas Vicarini in Hungaria sanguine Clari mentionem facit.

EPIGRAMMA

In Ensem cum Cruce conjunctum.

Cum Cruce pacifica bellacem jungimus Ensem;
 Pace, quod in bellis hic nequit, illa potest.
 Sin autem nequit illa, vides ad utrumque paratos;
 Quod disjuncta nequit vis, fociata potest.

ODE.

Num res profana, num sacra cruentas suâ
 Captare Lauros Dexterâ?
 Conspersa tabo scuta, vel parmæ decent
 Profana belli fulgura;
 Amazonumque turba purpureo rigat
 Satiatque fauces flumine:
 Sed, qui sacratis enitent cincti Togis,
 Enses & arma dedecent.
 Sic cogitabit, quisquis hos Pugiles videt
 Gladiis & armis fulgidos;
 At errat: ipso Numinis nutu stolam,
 Et arma gestant Martia,
 Ut sub potenti Nomine & signo Crucis
 Lunam lacestant Turcicam,
 Cornuâque frangant, & cortuscantes faces
 Mergant profundis noctibus.
 Hos numerat inter HUTTENIA DOMUS duos
 Depræliantes ASSECLAS

D

Nos

Primus (a) sacratam Numinis Miles subit
 Heroe arenam pectore ;
 Quæ laude digna gesserit, testis Chalybs
 Et strata Thracum millia.
 Alterius (b) adeò pectus urebat Calor,
 Suae ut salutis immemor
 Centum per enses, tela per & hostis globos,
 Per mille mortes pergeret ;
 Nescivit avido Numinis Zelo flagrans
 Breves Columnas Herculis.
 Quocunque venit, sanguis expressit pedem
 Victrice sparsus dexterâ ;
 Sæpè expetebat pro Deo & verâ Fide
 Dedisse magnum Spiritum ;
 Tandem profusas supplicis Cælum preces,
 Plorâque planctus audiit,
 Dum Vivarinum Turcico pressum iugo
 Armis premebant Teutones.
 Hic inter altam Corporum stragem & struem
 Quàm gloriosus occidit,
 Quàmque precioso nobilem nostro dedit
 Orbi Triumphum sanguine ?
 Nunc agite, VICTO canite VICTORI tubæ
 Pæana, plausum tympana !
 Hungaria Rhodios erige Colossos tuæ
 Quondam salutis Vindici,
 Præclara Cedro gesta, præclaras Ducis
 Insculpe dores marmori !

EPIGRAMMA.

In plurimos alios Heroës & Equites

Recto Stipite & Ramis Lateralibus.

Innumeros numerat Pugiles Mavoris avita
 Arbor ; qui numeris claudere Musa queas ?
 Nec potes affines satis exornare proterva
 Pieris Heroas ; tutius ergo races !
 Tutius ergo races ! cepto desistere præstat,
 Quàm cœptum nunquam reddere posse metrum.

*Subinde & sacra Themis, quos in Togâ hæcenus ex HUTTENIANASTIRPE
 Heroas experta est, à Virtute, Sapientia, & Consiliis commendat.*

Plus ultrâ
 Musa !

Non sagata tantùm Pallas, sed & Togata
 Suos numerat Heroas,
 Illustris Notas Stemmatis.

Et

- (a) Bartholomæus ab Hutten, 1514. ut supra.
 (b) Joannes Philippus ab Hutten, 1685. ibid.

Et Regna, Provinciæ, Aula, ac Urbes
 Circi sunt olympici,
 Et Campus Martius,
 Ubi

Exercentur Athletæ,
 Atlantes orbis Olympo pares,
 Heroum Indolem

Non Militiæ Entis, sed Justitiæ & Sapientiæ,
 Ceu Lapis Lydius,

probat,
 Hic
 Ultimus gradus, imò apex est

Ad Gloriam.
 Lateret Cæsar,

Nisi eadem manu, quâ mersuit Lauros,
 Subditos regere,

Eodem ore, quo prædixit Victorias,
 Oracula fundere
 didicisset.

Heroes Hujusmodi

In primo HUTTENIANÆSTIRPIS ortu

Superiora suspexere facula,
 Suspiciunt hodierna, & obstupescunt futura.

Nam

Tritam semper Majorum Semicam

Ut in Circo, sic in Stadio,

Ut in Sago, sic in Togâ,

Tenuerunt

Non Degeneres à Parentibus Filii.

Plurimos raceo, paucos Commemoro,

Qui,

Cum alii in Castris Kempublicam foris,

In Curiis defenderunt Domi.

Ex His

AULA CÆSAREA

PHILIPPUM & BERNARDUM (a)

à

Consilii sibi esse voluit,

Viros Sapientiâ & Ingenio nulli Secundos,

Posteriorem Regno Peru

Gubernatorem dedit,

Cujus

Sapientiam sapiens testatur Regimen,

Fidem Sanguis,

Quo, Quemadmodum vivus opavit,

Ita proditoris manu peremptus Eandem subscripsit.

Variorum in Aulis tentata prudentia est,

Alii Marechalli, Præfides Alii,

Alii Consiliarii,

Omnes

(a) Hi & Reliqui in Dignitatibus politicis constituti jam habentur superius.

Omnes sibi Pares
 Virtute & Honore,
 Quia omnes in munere suo Eximii;
 Hoc uno Dispares,
 Dispari quòd tempore in gradu Dispari
 Constiterint.

Testes Aulae

Principales, Ducales, Electorales,
 Mogona, Palatina, Franconica, Buchonica.
 Hodiedum Franconica Veneratur
 Æquitatem, Consilia, & Fidem
 Francisci Ludovici p. m. S. C. M. & Sui Consil. Intimi,
 Parem Magno Parenti Filium
 PHILIPPUM WILHELMUM

Suspicit.

Respublicae

Dum sibi consultum volebant,
 DE HEROE TANTO, hoc est, HUTTENIANO,

Subditis prospiciebant,

Qui Sibi ad Laudem, aliis ad Salutem
 Propria potius, quàm Publica Commoda
 Negligeret.

Vitam Gloriosam gloriosiori cum fato
 Commutarunt

Sui in Patriam Amoris

Victimæ.

Romanum Tumulis merito inscribit Imperium:

HEROES HUTTENII

PRUDENTIÆ MIRACULA, ORBIS PROPUGNACULA,

QUORUM IN VIVIS REQUIES

LABOR PRO POPULO;

VITA,

VITA PRO SUBDITIS CONSUMPTA MORI.

Hic Lingua concitescit,

Ubi Heroës quiescunt:

Hoc esto Tenuitatis Emblema,

Heroæ Indolis,

Prudentiæ & Sipientiæ

Anathema.

V O T U M

ad

GENEALOGICAM ARBOREM HUTTENIANAM

Per novem Æræ Christianæ Sæcula

Heroum, S. R. I. Equitum & L. L. Baronum

Recto Stipite Feracissimam:

Vt Vireas, Crescasq; Ve DIV Gradus IMa TerrIs

Arbos, Te sVperIs RorIbVs AVra RIget. (a)

(a) In Annum Electionis 1743.

PARS II.

P A R S II.
 GLORIOSÆ STIRPIS
 LL. B.B. ab HUTTEN
 IN STOLZENBERG
 ARBOR GENEALOGICA

Per novem Æræ Christianæ Sæcula
 IN

S. R. E. & S. R. I.

Præfulum ac Principum

Feracissima.

Nisi Majorem, quam Heroes & Equites, parem certè antiquis Nobilium Familiis prærogativam afferunt S.R.E. Præfules & S.R.I. Principes; Non enim minori dignum Encomio est, subditos Episcopali Pædo, & Ense Principali, atque armatâ manu tueri. Quam ob rem Cathedralis Elector Genius agnitis, perpensisque Hutteniorum in Sago & Togâ Heroum, Equitumque gestis, magno uôsse desiderio cupiebat, pârne Republicas Sacras ac profanas gubernandi ratio & dexteritas Illustrem hanc Stirpem commendaret. Nec id celare potuit, quin Illustriſſimæ Familiæ Genius notaret, qui illum ideò paucis bis amicè affatur:

Quid dubio, dilecte hospes! mens fluctuat æstu?
 Quid tacitè turbat pectora! fare! rogo.
 Siqua tuum fortasè mali formido (quod absit)
 Sollicitat pectus, fare! levamen ero.
 Aut ubi nutantî gravis est Sententia cordi,
 Expediam paucis singula, fare! precor.

Hic suum ille scrupulum tantâ alloquiî suavitate animosior exponit:

Silicet, effabor: placet Arbos, Nobilis Arbos,
 HUTTENIÆ Gentis, Nobile stemma placet!
 Germano, fateor, dedit inclyta Pignora Regno,
 Pignora nota Togâ, Pignora nota Sago.
 Tantos Heroas Patriæ jam spero Patronos;
 Sed labar ancipiti spes mea mixta metu.
 Quippe unum, ruleritne pares Gladiòque Pedòque
 Conspicuos Myſtas Gens sacra, scire juvat.
 Scire juvat, quo, cùm Respublica juncta profana
 Est sacra, prospiciat sic utriusque bono.

E

Genius

Genius Familiæ, modestè subridens pusillanimitè remotius paulò ab Arbore, unde faciliòr in utranque partem aspectus erat, abducit. Hic, ubi Ramos complures tam è rectò stipite natos, quàm ab Hymenæo insitos Mitris, Stolis, Pedis, Ensisibus, Ducalibus Pileis, & Purpuris nitentes, varios scilicet Præsules, Principes, ac Duces partim Hüttenios, partim proximè Agnatos conspicit, quantum diffidentia suæ verecundiâ suffusus, tantum admiratione attonitus obmutescit. Ecclesia Spirensis verò Arborem tot Principum, Præfulumque Insignibus exornatam demiratur.

Lemma: Quantos fert unica fructus?

ODE.

Nunc docto Sociam pollice barbiton
Et fessas repara Pierii fides
Gens electa jugi, fac mihi frigida
Flagrent igne novo fibra!

HÆC STIRPS omnigenæ fertilis Infula
Immensas decorum, queis viret inclyta,
Obtrudit segetes, quæ tumidos petunt
Soccos & facilem Lyram.

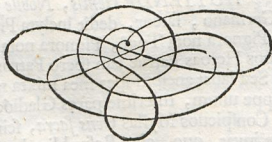
Quid nunc pomiferos garrulus occinit
Hortos Alcinous? nobilioribus
Hic spectet gravidam fructibus Arborem,
Et ponat sterilem tubam!

Felix auriferas, quam celebrat, parit
Arbor Divitias; Hæc licet unica
Omnes progeniit; Nam variis dedit
Prudentes foliis Duces,

Tutores Fidei, subsidium Focis,
Et Regnis Columnas. Sed velut Hæc salus
Et summus patriæ splendor ab ARBORE
Prodit, sic etiam novis

Ornatur radiis; Pallia, Pilei
Mitris, & Gladii Pontificum Pedis
Junguntur. Nidam fructibus ARBOREM
ut dicat Superum favor!

Interea Illustrissima Familiæ Genius, ut Electoris Genii desiderium expleat, Paternam primò, tum & Maternam Arborem Genealogicam, utramque cum singulis, queis floruit floréque, Ramis præsentis Schemate exhibet, quos nominatim pluribus prosequitur.

RAMI

LINEA PATRUM PATRIS

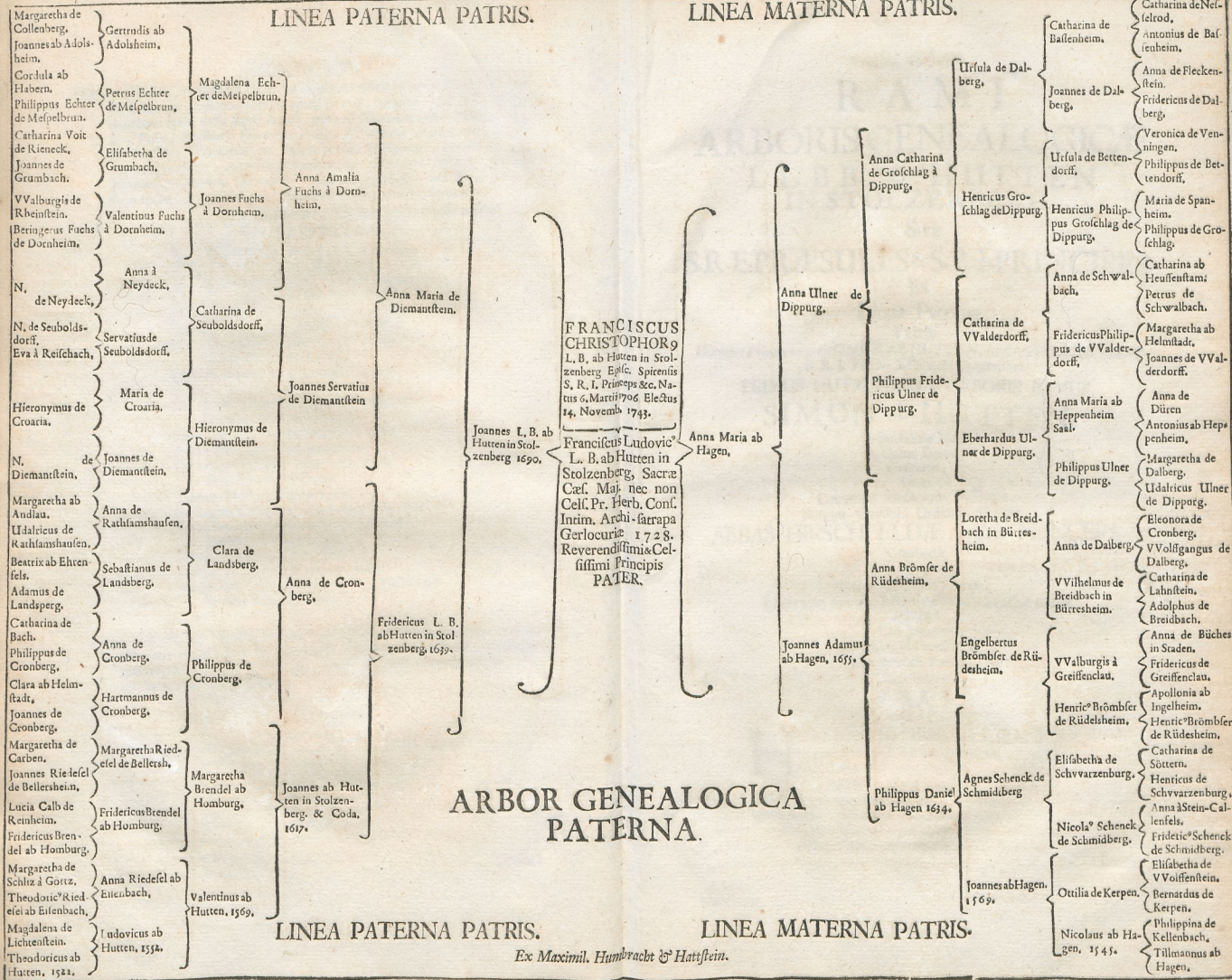
BRITANNIA
MONTES
L. 1. 1. 1.
L. 2. 1. 1.
L. 3. 1. 1.
L. 4. 1. 1.
L. 5. 1. 1.
L. 6. 1. 1.
L. 7. 1. 1.
L. 8. 1. 1.
L. 9. 1. 1.
L. 10. 1. 1.
L. 11. 1. 1.
L. 12. 1. 1.
L. 13. 1. 1.
L. 14. 1. 1.
L. 15. 1. 1.
L. 16. 1. 1.
L. 17. 1. 1.
L. 18. 1. 1.
L. 19. 1. 1.
L. 20. 1. 1.
L. 21. 1. 1.
L. 22. 1. 1.
L. 23. 1. 1.
L. 24. 1. 1.
L. 25. 1. 1.
L. 26. 1. 1.
L. 27. 1. 1.
L. 28. 1. 1.
L. 29. 1. 1.
L. 30. 1. 1.
L. 31. 1. 1.
L. 32. 1. 1.
L. 33. 1. 1.
L. 34. 1. 1.
L. 35. 1. 1.
L. 36. 1. 1.
L. 37. 1. 1.
L. 38. 1. 1.
L. 39. 1. 1.
L. 40. 1. 1.
L. 41. 1. 1.
L. 42. 1. 1.
L. 43. 1. 1.
L. 44. 1. 1.
L. 45. 1. 1.
L. 46. 1. 1.
L. 47. 1. 1.
L. 48. 1. 1.
L. 49. 1. 1.
L. 50. 1. 1.
L. 51. 1. 1.
L. 52. 1. 1.
L. 53. 1. 1.
L. 54. 1. 1.
L. 55. 1. 1.
L. 56. 1. 1.
L. 57. 1. 1.
L. 58. 1. 1.
L. 59. 1. 1.
L. 60. 1. 1.
L. 61. 1. 1.
L. 62. 1. 1.
L. 63. 1. 1.
L. 64. 1. 1.
L. 65. 1. 1.
L. 66. 1. 1.
L. 67. 1. 1.
L. 68. 1. 1.
L. 69. 1. 1.
L. 70. 1. 1.
L. 71. 1. 1.
L. 72. 1. 1.
L. 73. 1. 1.
L. 74. 1. 1.
L. 75. 1. 1.
L. 76. 1. 1.
L. 77. 1. 1.
L. 78. 1. 1.
L. 79. 1. 1.
L. 80. 1. 1.
L. 81. 1. 1.
L. 82. 1. 1.
L. 83. 1. 1.
L. 84. 1. 1.
L. 85. 1. 1.
L. 86. 1. 1.
L. 87. 1. 1.
L. 88. 1. 1.
L. 89. 1. 1.
L. 90. 1. 1.
L. 91. 1. 1.
L. 92. 1. 1.
L. 93. 1. 1.
L. 94. 1. 1.
L. 95. 1. 1.
L. 96. 1. 1.
L. 97. 1. 1.
L. 98. 1. 1.
L. 99. 1. 1.
L. 100. 1. 1.

ARBOR GEL
PATT

LINEA PATRUM PATRIS

LINEA PATERNA PATRIS.

LINEA MATERNA PATRIS.

LINEA PATERNA PATRIS.

LINEA MATERNA PATRIS.

LINIA MATRICA PATRIS

[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]
[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]	[Faint text]

ALOGIA
INA

LINIA MATRICA PATRIS

R A M I
ARBORIS GENEALOGICÆ
L L B B. ab HUTTEN
IN STOLZENBERG

Sive
S. R. E. PRÆSULES & S. R. I. PRINCIPES

Ex
Linea Paterna
Patris.

Hos inter Primus occurrit SIMON AB HUTTEN, ABBAS HIRSCHFELDÆ
S. R. I. PRINCEPS cum Epigraphæ:

PRIMUS HUTTENIANÆ ARBORIS RAMUS,
SIMON ab HUTTEN,

E Buchoniæ Lucis
In Domo Domini
Plantatus,
Dum

Communi Electorum Suffragio,
Summo Omnium Ordinum Gaudio

ABBAS HIRSCHFELDÆ S. R. I. PRINCEPS

Creabatur

1308.

Septennio, quò Floruit,
Uberrimos Patriæ, Ecclesiæ, & Cælo Fructus Intulit.

Tandem

Deo Jubente

E Terris in Paradisum,

Ut æternum floretet,

Translatus est

1315.

ODE.

HUTTENIANI PRIMULÆ LIBANI

Sacrate Palmes ! Te nec Apollinis,

Nec docta te testudo Phœbi

Affimili celebrabit ausu !

Soli ut lateres cognitus ætheri,

Ignotus orbi, transfuga Buchonos

Montes adisti ! at clara nescit

Umbrifero Triviæ recessu

Latere

Laetere virtus , altiùs emicar
 Accensa lampas , perpetuâ suum
 Meridiem flammâ vel ipso
 Sub modio tumulara spargit.

Hirsfelda tanti conscia Pignoris,
 Ut digna donis præmia redderet,
 Abbariali Te locavit

In folio , voluitque cunctis
 Præesse Terris. Quo reliquis dedit
 Exempla Regnis , quod GLADII , PEDA,
 MITRÆ, SACERDOTUMQUE VITTÆ
 HUTTENIOS deceant NĒPOTES.

In hoc Honoris Culmine fulleras
 Cano Cygnæus Verrice PONTIFEX
 PRIMUS SIMON MAGNUS SACERDOS,
 ET PATRIÆ, FIDEIQUE CUSTOS.

Legenda Mystis facta sequentibus,
 Partamque magno senore fructuum
 Messem dilectis Fama buccis,

Æra sono , memoriq̄ue muta
 Rupes loquuntur voce , Adamantino
 Templis & Aris DIVUS HONOR stylo
 Inscriptis , eradētque nunquam,
 Quo lapides cavar , ungue tempus.

R A M U S S E C U N D U S.
 MAURITIUS ab HUTTEN.

QUEM
 HERBIPOLIS PRÆPOSITUM,
 EYCHSTADIUM PRÆSULEM & PRINCIPEM

Habuit & Unanimi Pietate Coluit,
 In Hoc

Amicâ lite diffidens,
 Ultra ILLI plus debeat ,

An
 EYCHSTADIUM PRINCIPI & PRÆSULI,

An
 PRÆPOSITO HERBIPOLIS.

Ferendam de Causa Sententiam
 In perennaturo Marmore reliquit

(a)

Posterior
 I 5 4 0.

ODE

- (a) *Marmoreum Monumentum in Ecclesiâ Cathedrali Herbipolitana Reverendis-
 simo & Celsissimo S. R. I. Principi , Episcopo Eychstad, & Cathedr. Ec-
 cles. Herbip. Præposito, positum hodie dum cernitur ad Portam Orientalem.*

ODE.

UT Serenatum radii sequuntur
 Luminis Patrem, velut umbra Corpus,
 Sic Tui pulchros animi decores
 Gratia stipat.
 Namque tot celsis VENERANDE PRÆSUL
 Corporis polles, animique donis,
 Ut, suo quisquis modulanda plectro
 Suscipit, audax
 Tiphys infirmâ meditetur alno
 Spumeos ponti superare montes,
 Et procellosas peragrarè nullo
 Remige scyllas;
 Quisquis econtrâ studet æmulari
 Icarus, factis ope Dædaleâ
 Nititur pennis vitreo daturus
 Nomina ponto.
 Inter has dotes, velut inter ignes
 Luna palantes, sibi Jure palmam
 Vendicat Virtus, generosa magnæ
 Hospita mentis.
 Franconum lætè Pharos ista terris
 Fulgidum sparsit sine nube lumen,
 Dum Tuâ **TEMPLUM CATHEDRALE** Curâ
 Pluribus annis,
 In Decanali Solio regebas;
 Aurearentes procul inde pôstos
 Limites ultra meliøre pinxit
 Luce penates.
 Hic Pædo Pastor simul, atque Princeps
 Junxeras Ensem, viduóque falces,
 Ut dares sanctas populis, utroque
 Judice, Leges.
 Stelleo notum super astra Nomen
 Fama descripsit calamo, memórque
 Ister æternis Tua prædicabit
 Facta Corhurnis.

RAMUS TERTIUS.

CHRISTOPHORUS FRANCISCUS

D. G. EPISCOPUS HERBIPOLENSIS, S. R. I. PRINCEPS,
 FRANCIE ORIENTALIS DUX &c. &c.

Electus 1724.

ODE.

PROLES OLYMPI, SEMIDEUM GENUS
 FRANCISCE, Sacros hinc liceat mihi
 Turbare Manes, posthumæque
 Sculpta Cedro monumenta Famæ,
 F

(Quæ

(Quæ Doctiori plus vice simplici
 Artaunianæ Phocidos Incola
 Apollo laudavit Camenâ)
 Indocili meminisse nervo !
 Vix arcuato Franconiæ Ducem
 Ferro PHILIPPUM Morfpiter abstulit,
 Te, Te Sacerdotem Ducémque
 Franconiæ, Populi, Deique
 Vox evocabat ; Te sibi cernuo
 EPISCOPATUS poplite PRÆSULEM,
 DUCEM DUCATUS, Patriæque
 Sponte PATREM petière sedes.
 Sic WURCEBURGUM depositis Patrum
 Votis, Ducali Tempora Pileo,
 Et infulâ candente pectus,
 Atque humeros ovium pruina
 (Quâ sola Virgo Francona promicat
 Inter sorores) cinxit, adorem
 Palmæ, Pedôque Principalem
 Connubio pretiosiori
 Ensem maritans Patria, Filiam
 Se, Te fidelem fassa fuit Patrem.
 Sic aftra pensârunt flagrantis
 Eximios pietatis ignes,
 Sic turbulentis functa periculis
 Vindemiatrix colligit aureis
 Virtus racemos, sic honoris
 Jure metunt segetem labores !

*Subinde Religio in CHRISTOPHORUM FRANCISCUM ingratham se fore
 rata, sitam paucis, quæ quidem sibi placere ostendit, de ejusdem pietate Enco-
 mniis acquiesceret, eas, quas memori pridem marmori, Mausoleo inciderat,
 Virtutes ad majorem Arboris Genealogicæ prærogativam demum proponit.*

ODE.

Quid Martis generosa Parens Reginaque Mundi
 Urbs Roma jactas æneos,
 Herculeosque Viros,
 Queis sicut fulcris singula stare putas ?
 Fallere ! nec vastos collectis viribus Atlas
 Sat fulcit Orbis fornices,
 Sidereosque globos,
 Quin hæc fortunæ sphaera rotantis agat.
 Sublimem Rhodii profternit acinace Victor ;
 Syrus Colossi Verticem ;
 Persia firma diu
 Argolico tandem fracta sub ense cadit.
 Viva licet vivis sepelit fors regna sepulchris,
 Ni sola virtus ætheris
 Progeniesque Jovis
 Immotos fabricet, subjiciatque tholos.
 Hæc Terræ fulcrum est, hæc sola tuetur Amazon
 Urbes ab hostis impetu ;
 Hæc Boreæ furias,
 Hæc rabidi averat tela trifulca Poli,

Hinc

Hinc Viatrix steteras excelso Vertice FRANCIS
 Hostilis horror agminis,
 Imperiique Basis,
 Dum Tua CHRISTOPHORO Sceptra Pedumque dabas.
 Nam quantus Virtute Gigas? quam Clarus olympo
 Pro Laude Summi Numinis
 Salvificaque fide
 Heros? vix rulerant saecula, ferentque parem.
 Accentum, flammis velut Ara, Tonantis amore
 Pectus flagrabat; quin sacras
 Sparfit, ut alta suo
 Nescia concludi limite flamma, faces.
 Subjectos Princeps non Majestate regebat,
 Sed Comitare; fulgura,
 Quis ferit aequa Themis,
 Semper miscebat gratia, dulce jubar.
 Haec Charis artifice cudebat vincula dextrâ,
 Non indecoras compedes,
 Quois pia Franconidum
 CHRISTOPHORO similis Corda ligavit amor.
 Ur docto (si vera licet componere fictis)
 Divinus Orpheus pollice
 Dulcisonaque Lyrâ,
 Quò voluit, flexit flumina, saxa, feras;
 Sic summos, sic noto animi Candore popellum
 (Qui saepe dispar dulcia
 Fræna pati renuit)
 Ad nutus suavi moverat arte suos.
 Nec minor hæc fuerat Mirrati maxima Mystra
 Dos, Fortitudo, quam malè
 In solido veteres
 Heroum fasti robore stare putant;
 Non etenim fortes, sævi quibus arma Cyclopes
 Cudère, sed quos fulmina
 Inter & ignivomos
 Imbres, infractus pectoris umbo probat.
 Talem in CHRISTOPHORO Duce, Principe, Praefule quondam
 Attonita vidit Francia,
 Quem neque motus humi,
 Nec turbo, nec atrox terruit ira Jovis.
 Incubuit duplex humeris, velut Herculis olim
 Moles lacertis, Curia
 Sacra, profana, duplex
 Fortior Herculeo robore gessit onus.
 Sæpè repentinis Ecclipsin passa sub umbris
 Cum purpurato Conjuge
 Luna bicornis erat,
 Cimmeriâ crebrò nocte sepulta Comes;
 Solus CHRISTOPHORUS Lunâ, magnòque Polarcho
 Lucidior atras perpeti
 Nesciit ore notas;
 Nunquam nigranti lumina recta peplo.

Nec

Nec tamen hoc veri genuinæ sufficit unum
 Integritati Præfalis,
 Mirificæque simul
 Vi Magnes secum subdita Corda trahit.
 Exemplis Orator eras, quæ forius, ipsâ
 Quam voce Cives traxerat.
 Nunc imitare tuum
 Semper calce pari Francona Virgo Ducem.

*Dum Religio CHRISTOPHORUM, Zelosum & Pium Præfulem, decantârat, &
 Sacra Themis, quam in tribunalibus experta est, non laudandæ satis scientiæ,
 sapientiæ, & Justitiæ memoriam omnium in animis refrigerare aggreditur.*

ODE,

Gens Cæca Varum! quid sapientiam
 Ex erudito progenitam putas
 Jovis Cerebro, quæ supremi,
 Æthereis genus omne tercis
 Debet. Tonantis Filia, seu Deo
 Agnata proles? quosque suis bear
 Benigna donis, hos vel ipsis
 Africulis facit altiores.
 Hæc Doctiorum Præfes Amazonum
 Apollo, Doctæ nobile Græciæ,
 Sidus Solon, Phœbûsque fedem
 In superis meruere regnis.
 Quos Major inter CHRISTOPHORUS suo
 Gaudet trophæo, Cui Sapienciam,
 Ceu principem natura dorem,
 A teneris super effluente
 Largita Cornu est, namque sacratior
 Apollo nostri temporis, optimis
 Sacrum Tribunal, Curiâsque
 Confiliis, variâsque Regum
 Implevit Aulas. Non Mogonus semel
 (Urgente Fato) Jupiter æmulum
 Hunc consulebat ipse Phæbum,
 Quæque sacro dedit ore sentia,
 Oracla sensit, subdita providum
 Experta Francis Nestora, dum graves
 Causas, & intortos diremit
 Judicio sapiente nodos.
 Hunc æquitatem (semper enim foror
 Sorore gaudet) ceu gladium togæ
 Conjunct, æquales ut æquâ
 Lance suâ malè diffidentum
 Librare lites, Crimina plectere,
 Et innocentes nequitiæ manu,
 Iræque posset vendicare,
 Ne rabido caderent furori.
 Quis eloquentum divite cæteras
 Dotes adumbrer Carmine? Curia
 Aulæque nôrunt Principales,
 Franconici meminere facti.

Fessam

Fessam in innumeris CHRISTOPHORI FRANCISCI g. m. Laudibus sacram Themidem advertens Flora Epitaphium, quod Ipsemet CHRISTOPHORUS FRANCISCUS diebus octo ante obitum in Collegium S. I. transmissit, post Ejus verò mortem paucis immutatis ad posterorum memoriam Lapidati incisum est, Nobilissimo huic Arboris Genealogicæ Ramo à Musis Franconicis aureo stylo inscriptum, exhibet, ut Cuiris appareat, quid Magistrus Humilitate Christianâ Tantis Præsul & Princeps de se, quid de Tanto Præfule & Principe Patria senserit, tum ut uno obtutu brevique Compendio singulas illius Virtutes & Merita ob oculos ponat.

STA VIATOR ET VIDE!
CHRISTOPHORUS FRANCISCUS

S. R. I. PRINCEPS,

Episcopus Herbipolensis,

Franciæ Orientalis

Dux,

Vermis, & non Homo in Virâ,
 Nunc Pulvis & Cinis est in Morre.

Parem in Terris habuit

JOANNEM ab **HUTTEN** IN **STOLZENBERG,**

Matrem

ANNAM MARIAM ab **HAGEN.**

Ab His

Cum vita & sanguine
 Amorem Virtutum hauserat.

Voce

Dei & Populi

In

Episcopum Herbipolensem

Electus

Anno M. D. CC. XXIV. Die II. Octobris,

Cum præfuisset Ecclesiæ Herbipolensi

Annis IV. Mensibus V. Diebus XXIII.

Anno ætatis suæ LVI.

Dignus integra completere sæcula,

Si Judicia hominum spectes;

Si Ejus Virtutes & Merita,

Maturus Jam pridem Cælo.

V I A T O R

O R A P R O M O R T U O .

Huic Epitaphio Flora idem, quod olim Musæ Franconicæ accinuerunt, subscribit

EPIGRAMMA:

Majores FRANCISCE! Gregis Rerúmque Sacrarum

Cura Deo similes, fecerat esse Deos;

His Decus æternæ Virtutis fata dedere;

Quid meritis poterunt par dare fara, Tuis?

Æmula Te Virtus, & Rerum Cura Sacrarum

In Cælis similem Te facit esse Deo.

G

RAMI

RAMI

COMPLURES ALII SIMILI FERRE FRONDES-
CENTES ORNATU ET FLORE

è
Recto Stipite,

Etsi non ipsâ Dignitate

S. R. E. Præsules & S. R. I. Principes,

VIRI

Certè

Ob Virtutes, & de utraq[ue] Republica Merita
Præsulum Pedito & Principum Solio

DIGNISSIMI,

Variarum Ecclesiarum

Imperialis Bambergensis, Cathedralis Herbipo-
lensis, Cathedralis Eichstadiensis, Principalis
Fuldensis & Equestris Comburgensis (a)

CAPITULARES;

Quos inter

WOLFFGANGUS THEODORICUS
CATHEDRALIS HERBIPOLENSIS
DECANUS

Eminuit,

Dignitate Superior, non Virtute,

Quâ omnes sibi pares, videlicet summi erant.

(a) Hyppolitus ab Hutten, Eccles. Cathedral. Herbipol. &
Eichstad. Can. Capit. Eccles. Collegiate in Novo Mona-
sterio Herbipoli Præpositus 1542.

Adrianus ab Hutten, Imperialis Eccles. Bambergensis & ad
S. Burcard. Herbip. Canon. Capitular.

Wolfgangus Theodoricus ab Hutten, Eccles. Cath. Herbip. De-
canus & Eychstad. Canon. Capitular.

Joannes ab Hutten, Principalis Eccles. Fuldensis Capitularis.

Franciscus Ludovicus ab Hutten, Eccles. Cathedr. Herbipol. &
Equestris Comburgensis Canon. Capitular.

Perrus

Petrus Philippus ab Hutten, Eccles. Cathedr. Herbip. Equestris
Comburgensis Canon. Capitular. Scholastic. & respectivè
Cellarius, Ecclesiæ Collegiatæ in novo Monasterio & in
Westerswinckel Præpositus & Consiliar. Intimus Herbi-
poli &c.

Bonifacius ab Hutten, Eccles. Fuld. Capitular. Præpositus in Mon-
te S. Petri.

Wilhelmus Antonius ab Hutten, Eccles. Metropol. Mogunt. &
Cathedral. Herbip. Canonic. Capitul.

Adalbertus Philippus ab Hutten, Imp. Eccles. Bamberg. & Eque-
stris Comburg. Canon.

*Plures ab utroque HUTTENIANÆ ARBORIS GENEALOGICÆ latere
conspiciantur Propagines per Hymenæum partim propius conjunctæ, par-
tim insitæ, quas, cum par inde, atque à propriis Ramis, Decus avitis No-
bilium Stirpibus accrescat, ILLUSTRISSIMÆ ILLIUS FAMILIÆ GE-
NIUS hæc per singula sæcula Epitome refert :*

PROPAGINES
Cum
HUTTENIANA
ARBORE GENEALOGICA

Per
Hymenæum
Partim propius conjunctæ, partim insitæ,
sive

S. R. E. PRÆSULES

&

S. R. I. PRINCIPES
GLORIOSÆ STIRPI

L. L. B. B. ab HUTTEN

In

STOLZENBERG

Variis Perillustribus Germaniæ Familiis

Per proximas octo Generationes

Agnati.

Ex

Ex

Linea Paterna

FRANCISCI LUDOVICI
L. B. ab HUTTEN
In
STOLZENBERG

Sac. Cæs. Maj. & Celsif. Princ. Herbip. Consil. Intim. & c.

Patris

Reverendissimi ac Celsissimi Principis Nostri
AGNATÆ PERILLUSTRES FAMILIÆ.

Adolsheim. Andlau. Bach. Brendel ab Homburg. Calb de
Reinheim. Carben. Collenberg. Croaria. Cronberg. Die-
mantstein. Echter de Mespelbrun. Ehrenfels. Fuchs de Dorn-
heim. Grumbach. Habern. Hagen. Helmstad. Lands-
perg. Lichtenstein. Neydeck. Rathsamshausen. Rheinfein.
Reischach. Riedesel de Bellersheim. Riedesel ab Eifenbach.
Schliz de Görtz. Seubolsdorff. Voit à Rieneck.

EX HIS

S. R. E. Præfules & S. R. I. Principes

Sæculo XII.

Anno

1103. Conradus de Rheinfein, Episc. Herbip. S. R. I. Prin-
ceps, Franconiæ Dux.
1140. Bertochus à Schliz de Görtz, Abbas Fuld. S. R. I.
Princeps.
1174. Eginus ab Ehrenfels, Episcop. Curienf. S. R. I. Prin-
ceps.
1183. Bruno ab Ehrenfels, Episcop. Curienf. S. R. I. Prin-
ceps.
1194. Henricus de Cronberg, Abbas Fuldenf. S. R. I. Prin-
ceps.

Sæculo XIII.

1266. Eringus de Rheinfein, Episcop. Herbipolen. S. R. I.
Princeps, Franc. Dux.

Sæcul.

Sæculo XIV.

- I 3 0 3. Erwinus de Cronberg, Episc. Worm. S. R. I. Princeps.
 I 3 2 2. Philippus de Rathsamshausen, Episc. Eystad. S. R. I. Princeps.
 I 3 3 3. Wolfframus de Grumbach, Episc. Herbipol. S. R. I. Princ. Franc. Dux.

Sæculo XV.

- I 4 1 0. Georgius de Liechtenstein, Episcopus Tridentin. S. R. I. Princeps.
 I 4 2 1. Wofthardus ab Ehrenfels, Episcop. Levant. S. R. I. Princeps.
 I 4 3 9. Rabanus ab Helmstad, Archi-Episc. Trev. Episc. Spir. S. R. I. Princ. Elector.
 I 4 5 6. Reinhardus ab Helmstad, Episcop. Spirens. S. R. I. Princeps.
 I 4 6 6. Joannes de Grumbach, Episcop. Herbip. S. R. I. Princ. Franc. Dux.
 I 4 7 7. Hermannus de Landsperg, Episcop. Constantiens. S. R. I. Princeps.
 I 4 9 1. Ludovicus ab Helmstad, Episcopus Spirens. S. R. I. Princeps.
 I 4 9 3. Volpertus à Riedesfel de Bellersheim, Abb. Hirsfeld. S. R. I. Princeps.

Sæculo XVI.

- I 5 0 3. Bertholdus de Landsperg, Episc. Verdens. & Hildef. S. R. I. Princeps.
 I 5 0 4. Ludovicus ab Helmstad, Episc. Spir. S. R. I. Princeps.
 I 5 1 4. Georgius à Neydeck, Episc. Trident. S. R. I. Princeps.
 I 5 4 3. Waltherus de Cronberg, Supr. Ord. Teuton. Mag. S. R. I. Princeps.
 I 5 5 6. Joannes Ludovicus ab Hagen, Archi-Episc. Trevir. S. R. I. Princ. Elector.
 I 5 8 2. Daniel Brendel ab Homburg, Archi-Episc. Mogunt. S. R. I. Princ. Elector.
 I 5 9 8. Philippus de Riedesfel ab Eisenbach, Ord. S. Joann. Hierosol. Mag. in Haytersheim. S. R. I. Princeps.

Sæculo XVII.

- I 6 1 7. Julius Echter de Mespelbrunn, Episc. Herbipol. S. R. I. Princ. Franc. Dux.

H

1618.

1618. Stephanus de Seuboldsdorff, Episc. Frising. S. R. I. Princeps.
 1626. Joannes Suicardus de Cronberg, Archi-Episc. Mog. S. R. I. Princ. Elector.
 1642. Joannes Georgius Fuchs de Dornheim, Episcopus Bamb. S. R. I. Princeps.
 1672. Philippus Valentinus Voit à Rieneck, Episc. Bamb. S. R. I. Princeps.

S. R. E.	}	Archi-Episcopi	4.	S. R. I.	}	Electores	4.
		Episcopi	23.			Duces	5.
		Magistri Ord. Equestr.	2.			Principes	32.
		Abbates	3.				

Ex

Linea Materna.

FRANCISCI LUDOVICI L. B. ab HUTTEN

Patris

Reverendissimi ac Celsissimi Principis Nostri

PERILLUSTRES FAMILIÆ AGNATÆ.

Bettendorff. Breidenbach à Bütresheim. Brömser de Rüttesheim. Buches de Staden. Cronberg. Dalberg. Düren. Fleckenstein. Greiffenclau. Groschlag de Dippurg. Hagen. Helmstad. Heppenheim à Saal. Heufenstamm. Ingelheim. Kellenbach. Kerpen. Lanstein. Nesselrod. Schenck à Schmidberg. Schwalbach. Schwartzenburg. Söttern. Spanheim. SteinCallenfels. Venningen. Ulner de Dippurg. Walpot de Bassenheim. Walderdorff. Wolfenstein.

EX HIS

S. R. E. Præsules & S. R. I. Principes

Sæculo XI.

Anno

1021. S. Heribertus Camerar. de Wormat. à Dalberg, Archi-Episc. Colonienf. S. R. I. Princeps Elector.

Sæculo XII.

1200. Henricus Walpot à Bassenheim, Suprem. & Primus Ord. Teut. Mag. S. R. I. Princeps.

Sæculo XIII.

1207. Otto de Kerpen, Sup. Ord. Teut. Mag. S. R. I. Princeps.

- [31]
- I 2 1 6. Henricus de Cronberg, Abbas Fuld. S. R. I. Princeps.
 Sæculo XIV.
- I 3 0 3. Erwinus de Cronberg, Episc. WORMATIENSIS. S. R. I.
 Princeps.

Sæculo XV.

- I 4 0 3. Gerardus de Schwarzenburg, Episc. Herbip. S. R. I.
 Princ. Francon. Dux.
- I 4 0 4. Guntherus de Schwarzenburg, Archi-Episc. Magdeb.
 S. R. I. Princeps.
- I 4 2 6. Joannes de Fleckenstein, Episc. WORMATIENSIS. S. R. I.
 Princeps.
- I 4 3 0. Otto ab Helmstadt, Archi-Episc. Trev. S. R. I. Princ.
 Elector.
- I 4 3 6. Joannes de Fleckenstein, Episc. Basl. S. R. I. Prin-
 ceps.
- I 4 3 9. Rabanus ab Helmstadt, Archi-Episc. Trev. Ep. Spir.
 S. R. I. Princ. Elector.
- I 4 5 6. Reinhardus ab Helmstadt, Episc. Spir. S. R. I. Prin-
 ceps.
- I 4 5 9. Sigefridus de Venningen, Episc. Spir. S. R. I. Prin-
 ceps.
- I 4 7 8. Joannes de Venningen, Episc. Basl. S. R. I. Princeps.
- I 4 8 3. Rudolphus Brömser de Rüdesheim, Episc. Levant. &
 Vratislav. S. R. I. Princeps.
- I 4 9 1. Ludovicus ab Helmstadt, Episc. Spir. S. R. I. Princeps.
- I 4 9 7. Henricus de Schwarzenburg, Archi-Episc. Brem.
 Episc. Monast. S. R. I. Princeps.

Sæculo XVI.

- I 5 0 3. Joannes de Dalberg, Episc. WORMATIENSIS. S. R. I. Prin-
 ceps.
- I 5 3 1. Richardus de Greiffenclau, Archi-Episc. Trev. S. R. I.
 Princ. Elector.
- I 5 4 3. Waltherus de Cronberg, Suprem. Ord. Teut. Mag.
 S. R. I. Princeps.
- I 5 5 5. Sebastianus ab Heufenstamm, Archi-Episc. Mog.
 S. R. I. Princ. Elector.
- I 5 5 6. Joannes Ludovicus ab Hagen, Archi-Episc. Trevir.
 S. R. I. Princ. Elector.
- I 5 8 0. Theodoricus de Bettendorff, Episc. WORMATIENSIS.
 Princeps.

Sæculo

Sæculo XVII.

- 1 6 0 1. Wolfgangus de Dalberg, Archi-Episcop. Mog. S. R. I. Princ. Elector.
- 1 6 0 6. Joannes Fridericus de Schwalbach, Abb. Fuld. S. R. I. Princeps.
- 1 6 2 3. Philippus Christophorus de Söttern, Archi-Episc. Trev. Episc. Spir. S. R. I. Princ. Elector.
- 1 6 2 6. Joannes Suicardus à Cronberg, Archi-Episc. Mog. S. R. I. Princ. Elector.
- 1 6 2 9. Georgius Fridericus de Greiffenclau, Archi-Episcop. Mog. Episc. Wornat. S. R. I. Princ. Elector.
- 1 6 8 0. Wildericus de Walderdorff, Episcopus Vienn. S. R. I. Princeps.
- 1 6 8 1. Franciscus Emmericus de Bassenheim, Episc. VVorm. S. R. I. Princeps.
- 1 6 9 5. Anselmus Franciscus ab Ingelheim, Archi-Ep. Mog. S. R. I. Princ. Elector.

Sæculo XVIII.

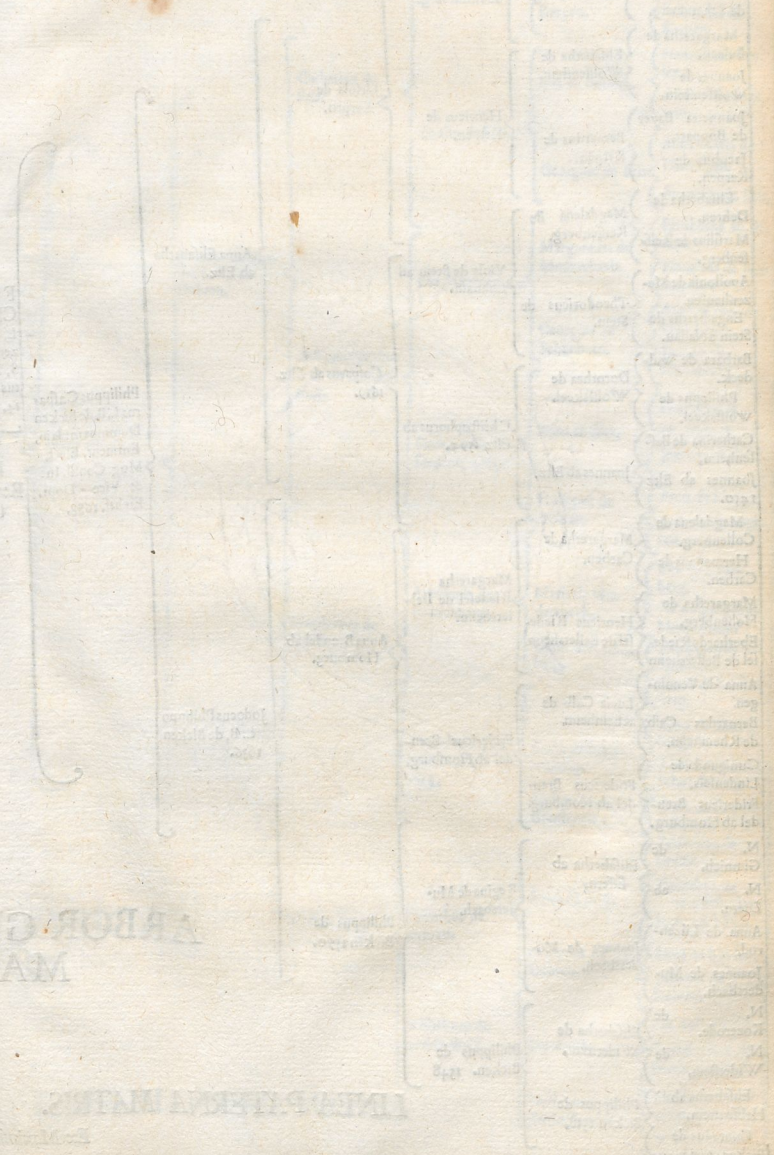
- 1 7 1 9. Joannes Philippus de Greiffenclau, Episc. Herbipol. S. R. I. Princ. Franc. Dux.
- 1 7 2 8. Philippus Wilhelmus de Nesselrod, Ord. S. Joann. Hierof. Mag. in Haytersheim S. R. I. Princeps.
- 1 7 3 7. Adolphus de Dalberg, Abbas Fuldenf. S. R. I. Princeps.

S. R. E.	{	Archi-Episcopi	13.	S. R. I.	{	Electores	11.
		Episcopi	14.			Duces	2.
		Magistri Ord. Eque.	4.			Principes	34.
		Abbates.	3.				

Eximios Arboris Genealogicæ FRANCIS. LUDOVICI L. B. ab HUTTEN In STOLZENBERG &c. PATRIS REVERENDISSIMI ac CELSISSIMI PRINCIPIS NOSTRI, Præfules & Principes ubi cum stupore perlustrarant Advenæ, Illustrissimæ Ejusdem Familiæ Geniæ, alteram Arborem Genealogicam LL. BB. de Bicken, Quæ Reverendissimo ac Celsissimo PRINCIPI NOSTRO MATREM dedit JOANNAM JULIANAM L. B. de BICKEN, in majus gloriæ suæ argumentum præsentium oculis subjicit, annexo brevi tam Bickenianorum, quàm Agnatorum Præfulum & Principum Catalogo.

* *
* .

ARBORE
MAT

LINEA PATERNA MATRIS.

LINEA MATERNA MATRIS.

ARBOR GENEALOGICA MATERNA.

LINEA PATERNA MATRIS.

LINEA MATERNA MATRIS.

Ex Maximil. Hauptwacht & Hartstein.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Ex

Linea Paterna

JOANNÆ JULIANÆ
L. B. de BICKEN,

Matris

Reverendissimi ac Celsissimi Principis Nostri

AGNATÆ PERILLUSTRES FAMILIÆ.

Bassenheim, Bayer de Boppart. Brendel ab Homburg. Bu-
feck. Calb de Reinheim. Carben. Collenberg. Dehren.
Effern. Eltz. Gimnich. Helffenstein. Hohenberg. Kerpen.
Kozerode. Lindenfels. Lützenrod. Mezenhausen. Mu-
dersbach. Reiffenberg. Riedefel à Bellersheim. Schenck à
Schmidberg. Schwarzenburg. Söttern. Stein ad Lohnam.
Stein à Nassau. Stein Callenfels. Venningen. VValdeck ab
Uben. VValderdorff. VViderstein. VVolfenstein. VVolffs-
keel.

EX HIS

S. R. E. Præsules, & S. R. I. Principes.

Sæculo XII.

Anno

1 2 0 0. Henricus de Bassenheim, Suprem. & Primus Ord.
Teut. Mag. S. R. I. Principes.

Sæculo XIII.

1 2 0 7. Otto de Kerpen, Supr. Ordin. Teuton. Mag. S. R. I.
Principes.

1 2 3 3. Bertholdus ab Helffenstein, Episc. Curienf. S. R. I.
Principes.

Sæculo XIV.

1 3 0 7. Degenhardus ab Helffenstein, Episc. August. S. R. I.
Principes.

1 3 4 5. Otto de Wolffskeel, Episc. Herbig. S. R. I. Princ.
Franc. Dux.

1 3 4 9. Salomannus de Bassenheim, Episc. Wornat. S. R. I.
Principes.

1 3 5 3. Henricus ab Hohenberg, Abbas Fuld. S. R. I. Prin-
ceps.

1 3 6 6. Henricus Bayer de Boppart, Episc. Worm. & Metenf.
S. R. I. Principes.

- 1 3 9 5. Sigefridus de Venningen , Supr. Ord. Teut. Mag.
S. R. I. Princeps.

Sæculo XV.

- 1 4 0 3. Gerardus de Schwarzenburg , Episcop. Herbipol.
S. R. I. Princ. Franc. Dux.
1 4 0 8. Guntherus de Schwarzenburg , Archi-Ep. Magdeb.
S. R. I. Princeps.
1 4 4 8. Jodocus de Venningen , Suprem. Ord. Teut. Mag.
S. R. I. Princeps.
1 4 5 9. Conradus Bayer de Boppart , Episc. Metenf. S. R. I.
Princeps.
1 4 5 9. Sigefridus de Venningen , Episc. Spir. S. R. I. Prin-
ceps.
1 4 7 8. Joannes de Venningen , Episc. Basil. S. R. I. Princeps.
1 4 9 3. Volpertus Riedesfel de Bellersheim , Abbas Hirsfeld.
S. R. I. Princeps.
1 4 9 7. Henricus de Schwarzenburg , Archi-Episc. Brem.
Episc. Monast. S. R. I. Princeps.

Sæculo XVI.

- 1 5 4 0. Joannes de Mezenhausen , Archi-Epi. Trev. S. R. I.
Princ. Elector.
1 5 8 1. Jacobus ab Eltz , Archi-Episc. Trevir. S. R. I. Princ.
Elector.
1 5 8 2. Daniel Brendel ab Homburg , Archi-Episc. Mog.
S. R. I. Prin. Elector.

Sæculo XVII.

- 1 6 0 4. Joannes Adamus de Bicken , Archi- Episc. Mog.
S. R. I. Princ. Elector.
1 6 1 6. Wilhelmus ab Effern , Episcop. Wornat. S. R. I.
Princeps.
1 6 5 2. Philippus Christophorus de Söttern , Archi-Episc.
Trev. Episc. Spirensis , S. R. I. Princeps Elector.
1 6 8 0. Wildericus de Walderdorff , Episcop. Vienn. S. R. I.
Princeps.
1 6 8 3. Franciscus Emmericus de Bassenheim , Ep. Worn.
S. R. I. Princeps.

Sæculo XVIII.

- 1 7 3 2. Philippus Carolus ab Eltz , Archi- Episcop. Mog.
S. R. I. Princ. Elector.

1737.

I 7 3 7. Amandus de Buseck, Abbas Fuldenf. S. R. I. Princeps.

S. R. E.	[Archi-Episcopi	8.	S. R. I.]	{	Electores	6.
		Episcopi	15.			Duces	2.
		Magistri Ord. Eque.	4.			Principes	30.
		Abbates.	3.				

Ex

Linea Materna

JOANNÆ JULIANÆ
L. B. de BICKEN,

Matris

Reverendissimi ac Celsissimi Principis Nostri

AGNATÆ PERILLUSTRES FAMILIÆ,

Brendel ab Homburg. Buches de Staden, Cronberg, Dalberg. Dehren, Dietz, Eltz, Effern, Fels, Greiffenclau, Kellenbach. Kerpen, Lindau, Muderstad, Orley. Püttlingen. Reiffenberg. Rumrod. Schenck de Schmidberg. Schönborn. Schönenburg. Schwarzenburg. Söttern. Walderdorff. VVeyer in Nickenich. VVolfenstein. VVolffskeel.

EX HIS

S. R. E. Praefules & S. R. I. Principes

Sæculo XI.

Anno

I 0 2 I. S. Heribertus de Dalberg, Archi-Ep. Colon. S. R. I. Princ. Elector.

Sæculo XIII.

I 2 0 6. Otto de Kerpen, Supr. Ord. Teut. Magist. S. R. I. Princeps.

I 2 1 6. Henricus à Cronberg, Abb. Fuld. S. R. I. Princeps.

Sæculo XIV.

I 3 0 3. Erwinus de Cronberg, Episc. VVormatiens. S. R. I. Princeps.

I 3 2 5. Henricus de Rumrod, Abbas Hirsfeld. S. R. I. Princeps.

I 3 4 5. Otto de Wolffskeel, Episcop. Herbip. S. R. I. Princeps, Franc. Dux.

I 3 9 5. Fridericus de Rumrod, Abb. Fuld. S. R. I. Princeps.
Sæculo XV.

I 4 0 3. Gerardus de Schwarzenburg, Episc. Herbip. S. R. I.
Princ. Franc. Dux.

I 4 0 4. Guntherus de Schwarzenburg, Archi-Ep. Magdeb.
S. R. I. Princeps,

I 4 9 7. Henricus de Schwarzenburg, Archi-Episc. Brem.
Episc. Monast. S. R. I. Princeps.

Sæculo XVI.

I 5 0 3. Joannes de Dalberg, Episc. Wormat. S. R. I. Prin-
ceps.

I 5 3 1. Richardus de Greiffenclau, Archi-Ep. Trev. S. R. I.
Princ. Elector.

I 5 4 3. Waltherus de Cronberg, Supr. Ord. Teut. Mag.
S. R. I. Princeps.

I 5 6 7. Joannes de Fels, Archi-Episc. Trev. S. R. I. Princ.
Elector.

I 5 8 1. Jacobus ab Eltz, Archi-Episc. Trev. S. R. I. Princ.
Elector.

I 5 8 2. Daniel Brendel ab Homburg, Archi-Episcop. Mog.
S. R. I. Princ. Elector.

I 5 9 5. Georgius de Schöenburg, Episc. Wormat. S. R. I.
Princeps.

I 5 9 9. Joannes de Schöenburg, Archi-Ep. Trev. S. R. I.
Princ. Elector.

Sæculo XVII.

I 6 0 1. Wolfgangus de Dalberg, Archi- Ep. Mog. S. R. I.
Princ. Elector.

I 6 1 6. Wilhelmus ab Effern, Episcop. Wormat. S. R. I.
Princeps.

I 6 2 6. Joannes Suicardus de Cronberg, Archi-Epif. Mog.
S. R. I. Princ. Elector.

I 6 2 9. Georgius Fridericus de Greiffenclau, Archi-Epif.
Mog. S. R. I. Princ. Elector.

I 6 5 2. Philippus Christophorus à Sörtern, Archi- Episc.
Trev. Epif. Spir. S. R. I. Princ. Elector.

I 6 7 3. Joannes Philippus de Schönborn, Archi- Ep. Mog.
Episc. Herbipol. & VVormat. S. R. I. Princ. Elector,
Franc. Dux.

I 6 8 0. VVildericus de VValderdorff, Episc. Vienn. S. R. I.
Princeps.

Sæculo

[37]
 Sæculo XVIII.

- 1 7 1 9. Joannes Philippus de Greiffenclau, Episc. Herbip.
 S. R. I. Princ. Franc. Dux.
 1 7 2 4. Joannes Philippus Franciscus de Schönborn, Episc.
 Herbip. S. R. I. Princ. Franc. Dux.
 1 7 2 9. Lotharius Franciscus de Schönborn, Archi-Episc.
 Mog. Episc. Bamb. S. R. I. Princ. Elector.
 1 7 2 9. Fridericus Carolus de Schönborn, Episc. Bamb. &
 Herbip. S. R. I. Princ. Franc. Dux.
 1 7 3 2. Georgius Franciscus de Schönborn, Archi-Episc.
 Trev. Episc. VVorm. S. R. I. Princ. Elector.
 1 7 3 7. Adolphus de Dalberg, Abbas Fuld. S. R. I. Princeps.
 1 7 4 3. Philippus Carolus ab Eltz, Archi-Episc. Mog. S. R. I.
 Princ. Elector.
 1 7 4 3. Damianus Hugo de Schönborn, S. R. E. Cardinal,
 Episc. spir. & Constant. S. R. I. Princeps.

S. R. E.	{	Cardinalis	1.	S. R. I.	{	Electores	14.
		Archi-Episcopi	16.			Duces	6.
		Episcopi	18.			Principes	40.
		Magistri Ord. Equestr.	2.				
		Abbates	4.				

M A J O R E S

Ex

*Illustrissimis Agnatis Familiis in utraq[ue] Arbore Genealogicâ,
 PATERNA & MATERNA,
 Nominatis*

S. R. E. Præfules, simul S. R. I. Principes

Præfuerunt universim numero 82.

Per Archi-Episcopos 23. Archi-Episcopatus 5.
 Moguntino, Trevirensi, Colonienfi, Magdeburgensi, Bremenfi.
 Per Episcopos 44. Episcopatus 18.
 Augultano, Bamberg. Basile. Constant. Curiensi, Eyftad.
 Frisingensi, Herbipol. Hildes. Levant, Metensi, Monast.
 Spirensi, Trident. Verdensi, Worm, Vienn. Wratislav.
 Per suprem, Ord. Magistros 4. Ordin. Equestribus 2.
 Ordini Teutonico & Ordini S. Joannis Hierosolymitani.
 Per Abbates 11. Abbatibus Principalibus 2.
 Fuldenfi & Hirsfeldensi.

K

EPI.

EPIGRAMMA

IN GLORIAM PERILLUSTRIS ARBORIS GENEALOGICÆ

HUTTENIORUM

Ab Agnatis S.R.E. Præfulibus & S.R.I. Principibus.

Fecundæ sunt summus Honos, sunt Gloria Stirpis
 Inſita ab artifice germina plura manu.
 Sic etenim gaudet vario Stirps una decore,
 Quæque ferunt varia pignora, ſola parit.
 Hinc Decus HUTTENIÆ venit, hinc nova Gloria STIRPI,
 Quòd tot avita Sacer Germina junxit Hymen.

Applauſus Allegoricus

Ad

GENEALOGICAM ARBOREM HUTTENIAM

Per novem Æræ Chriſtianæ Sæcula

S.R.E. Præfulum, & S.R.I. Principum

Feraciſſimam.

Lemma: Supereminet omnes.

ODE.

Novum feracis Prodigium Soli,
 ILLUSTRIS ARBOS! FLORIDA LIBANI
 PROLES PARENTIS! Quà decoras,
 Queis renites Specioſa, Dores

Camenâ adumbrem? jure virentium,
 Quæ nutrit Orbis, dixerò Germinum
 TE Principem! nam quidquid amplo
 Terra ſinu, rubicunda quidquid

Chloris, vel orto mitiùs influens
 Calore Cœlum, quidquid avarior
 In ſingulas partita Stirpes

Omnigenæ polyarcha Plantæ
 Natura, in unam ceu parulâ manu
 In TE profudit. Perſica jactitat

Malus ſalubres, quas hiulcâ
 (Quando Chalybs inimicus iſtùm
 Inſert) Cicatrix ſudat aquas; ſuos
 Rara excoquentes baſſama termices,
 Herbâſque morborum medelas,
 (Ceu propriæ monumenta laudis)

Elata ſaſtu prædicat India.

Hinc univerſis certa fuit ſalus,

Hinc ſumma magnis inſimisque
 Proſperitas, variisque manat

Sors

Sors una Terris. Laudat Atlantica
 Decora sylvæ Progenies Citrus
 Gratos odores; Hæc avitâ
 (Quæ celebris nota vera Stirpis)
 Virtute fragat. Luxuriosior
 Exrenâ quercus brachia, palmites;
 Sublimis ostentat Cupressus
 Nestoreos (tria sæcla) Soles;
 Inuitatæ pluribus inficiam
 Corruptionis prædicat Indolem
 Cedrus: sed obmutescit turba,
 Ista tuos superat decores,
 Fructus & annos. Quor gravido vides
 propullulantes Stemmata furculos,
 Tot Principes cernis Ducisque,
 Tot variis Celebres Tiaris
 Mystas, Decanos atque Aaronicæ
 Gæntis Nepotes aspicias æmulos.
 Ad hæc furentes inter Euros
 Et tumidos Aquilone nimbos
 Novena pridem sæcula computat.
 Quid nunc superbis Vulgus inutile?
 Huc perge, Reginam Ducemque
 HUTTENIAM Venerare STIRPEM.

EPIGRAMMA HERALDICUM

In

SCUTUM GENTILITIUM

HUTTENIANÆ ARBORIS GENEALOGICÆ (a)

Tot Equitum, Heroum, Principum ac Præsulum

Feracissimæ.

IN Scuto meritò STIRPS HUTTENIANA locasti
 AUREA PURPUREO BALTHEA BINA QUADRO.
 In Marris Campo Tantorum sanguine fuso
 Pro Patria Heroum Purpura cincta rubet.
 Balthea quid? si non Decora, Aurea Vellera, Torques,
 Quæis GENS ILLUSTRIS claret utroque Foro.
 Non igitur mirum est, Tot in una Stirpe coruscos
 ENSE, TOGA, MITRIS eminuissè VIROS.

V O T U M.

Donec In a Viri Ister Is Te IV p Ister er Iget Hort Is,

St I rps Fe LIX MI tr Is, Ense, Sto L I sq V e VI re. (b)

PARS III.

(a) Scutum continet duas trabes aureas in campo rubeo.

(b) In annum Electionis Celsissimi.

P A R S III.
 GLORIOSÆ STIRPIS
 LL. B. B. ab HUTTEN
 IN STOLZENBERG
 ARBOR GENEALOGICA

à
 CATHEDRALI ECCLESIA SPIRENSI
 NOVO TROPHÆO

Coronata

In

REVERENDISSIMO & CELSISSIMO
 PRINCIPE ac DOMINO
 D. FRANCISCO CHRISTOPHORO
 EX L. B. AB HUTTEN IN STOLZENBERG,
 DEI GRATIA
 EPISCOPO SPIRENSI
 S. R. I. PRINCIPE,
 PRINCIPALIS ECCLESIAE WEISSENBURGENSIS
 PRÆPOSITO,
 ELECTO ET CONSECRATO.

Pari passu ambulant Boni communis Gloria & salus, ut illa avito & Illustri Præsidum Stemmata, ita hæc præclaris Eorundem virtutibus nititur. Has proinde, etsi magnas in omnibus, in iis tamen singulares esse decet, qui conjunctæ cum profana Reipublicæ Sacræ habenas suscipiunt. Quemadmodum enim grave est, alterutram, sic Gravissimum, utranque cum utilitate subditorum & emolumento gubernare. Hoc qui faciunt, ut omnia circumspicere, prævidere omnia possint, bifrontes Janos, aut Argos centoculos esse oportet, ne, dum profunt alteri, alteri obsint, vel, dum invigilare utrique contendunt, neutri sat bene prospiciant. Atque ideo REVERENDISSIMI CAPITULI GENIUS, postquam Ecclesiæ Patriæque suæ Honori per singularem HUTTENÆ ARBORIS GENEALOGICÆ EQUITUM, HEROUM, PRINCIPUM ac PRÆSULUM FERACISSIMÆ prærogativam abundè consultum iri videbat, de RAMORUM etiam in EADEM adhuc FLORENTIUM Dotibus cogitare cepit. Reliquos inter Unus erat, CEDRO (de quâ Ecclesiastici c. 24. v. 17.) IN LIBANO EXALTATÆ non absimilis; Folia sequentem præferebant Epiglyphen:

FRAN.

FRANCISCUS CHRISTOPHORUS
 L. B. ab H U T T E N
 IN STOLZENBERG,
 ECCLESIIARUM CATHEDRALIS SPIRENSIS,
 ET EQUESTRIUM COMBURGENSIS ET AD S. ALBA-
 NUM PROPE MOGUNTIAM
 CANONICUS CAPITULARIS.
 EPIGRAMMA:

Quæ, qualisque arbor, prognati ex arbore fructus,
 Sed quales fructus, arbor adulta probat.
 Nunquam, crede, malâ prodit bonus arbore fructus,
 Nunquam arbor fructum fert bona, crede, malum.
 Inde tibi similem fausto GENEALOGA partu
 Fert fructum Hæc ARBOR: Fert Bona nempe Bonum.

*In Rami hujus ac inscriptionis obtutu dum Flora ECCLESIAM SPIRENSEM
 defixam hæere, miroque amore exardescere notat, novas Eidem additura
 faces, Varias CEDRI Dotes in Varias FRANCISCI CHRISTOPHORI
 Virtutes symbolicè exponit.*

DOS PRIMA
 CEDRI.

*Cedrus Teste Plinio l. 13. c. 5. cariem, tineam & putredinem nescit, quod odora-
 tis medullis & latenti oleo debet. Unde idem Plin. l. 13, c. 4. & l. 24. c. 5.
 res etiam alias, aut odore Cedrino fumigatas, aut oleo inunctas, incor-
 ruptas pervenire asserit.*

S Y M B O L U M
 INTEGRITATIS ET VITÆ EXEMPLARIS
 FRANCISCI CHRISTOPHORI.

Lemma: Incorrupta fragrat.

ODE.

Dos prima Cedri est: Nescia parcere
 Jam sæcularis parcat anus comis
 Putredo, nec rodunt iniquo
 Dente senes tinea medullas,
 Sempérque pingues, quas nova vividi
 Elacrymatur rimula corticis,
 Guttæ suum spirant odorem.
 Tale Soli, Superùmque Germen
 FRANCISCUS. Hunc non noxia cæteris
 Læsit putredo, Mens minimi viget
 Ignara nævi, quin ligustra,
 Et niveas superat pruinas:

L

Ne

Ne fortè tetris pollueret notis
 Corulla labes, fœda cadavera
 Sordésque (Corvorum rapinas)
 Æthero peramata Colli
 Columba fugit; non fecus ac Olor
 Tempestuosi remige plumeo
 Per stagna fulcavit Caystri,
 Nec modico macularus æstu est.
 Sed quæ Sabæi copia pampini
 Nares relaxat? quæ Syriæ seges?
 Fallórne, vel felix propinat
 Thurivomos Nabathæa rores?
 Fallor! per Orbem par Hyacinthino
 Virtus odori, sanctor Indoles
 Et Vita FRANCISCI refragant,
 Cui Cilicum pretiosa mellis
 Fœto feracis Marris ab ubere
 Scillata cedit. Suaveolens odor,
 Quo latius manante tellus,
 Quo superæ recreantur Oræ!
 HUNC, HUNC tuorum sedula principum
 Mima æmularix aspice! pondera
 Integritarem, seu fragrantem,
 Ut medicos Arabum liquores,
 Deliba odores! HUNC Patriæ, HUNC Tibi
 INTAMINATUM delige PALMITEM,
 Cujus sacro cresces odore,
 Nec cariem tineasque pasces.

DOS SECUNDA
 CEDRI.

*Cedrus robore solidissima quasi ossæ altis que defixa radicibus nullo tempestatis tur-
 bine labefactatur.*

SYMBOLUM
 FORTITUDINIS ET CONSTANTIÆ
 FRANCISCI CHRISTOPHORI.

Lemma: Nativo pondere perstat.

ODE.

Quis Viri fortis dabit absolutum
 Ecrypon Vares? Cedrus esto: Cedrus
 Sola nativo, titubante Pinu,
 Pondere nixa
 Efferos Victrix Boreæ furores
 Rider. At quamnam peregrina Cedro
 Comparem vidit, peperitve tellus,
 Roma vel Hellas?

Vidit

Vidit affinis peperique FRANCIS
MATER HEROUM; GENEROSUS HEROS,
Iste FRANCISCUS, Cui firma Mens est,
Pectus ahenum.

Impio mordax furat ore livor,
Gloriam carpat! stygis actus irā
Mundus insultet, fremat axis, hiscat
Terra, trifuleis

Mista bācchetur Cataracta flammis,
Torvus Æthnæis fabricata cryptis
Tela producat furor, ac minetur
Vulnera, Cædes!

Par Cedro stabit: Sacer umbo pectus
Muniit virtus, animūmq; cælum
Fulcit. His frerū malefacta quavis
Fulmina foris

Spernit ut floccos, gravidāsque vano
Halitu bullas. Age, quid moraris
Spira? FRANCISCUM Tibi, subditisque
Elige fulcrum!

Prosperas Illo moderante Luces,
Et serenatos sine nube Soles
Gnara venturi Tibi Musā certo
Præcinit ore.

Absq; Thebani socio Gigantis
Robore immentum feret incubantis
Patria pondus, Fideique molem
Fortior Atlas.

DOS TERTIA CEDRI.

Cedrus rectā in altum excurgit, nec ullā vi in alterutram partem impellitur.

SYMBOLUM

ÆQUITATIS ET JUSTITIÆ FRANCISCI CHRISTOPHORI.

Lemma: Indocilis flecti.

ODE.

Alsò relictis DIA THEMIS plagis
Migrasse ad Axem creditur; in Tuis
FRANCISCE rectis hospitatur,
Atque latus COMES ALMA stipat,
Regitque gressus. HANC simili CLIENS
FRANCISCE, passu subsequeris DUCEM,
Servasque nutum; quippe nullā
Fraude, metu, vel amore cedis
Ab æquitatis tramite, Cynchius
Prius statuta zodiaci viā
Exorbitabit, atque totum
(Ut Phaëton) cinerabit Orbem.

Sic

Sic Jura, Leges, Justitiam facer
 Constante Vindex protegis agide;
 Minoa nunquam Creta vidit,
 Nec similem dedit inquilinum,
 Cui clara avito sanguine stemmata,
 Longæque Patrum Stirpis Imagines
 Celsère, Majorúmque Cera.
 Tros fuerit, Rutílúsve, Codrus
 Vel Irus, æquus Jupiter adfuit,
 Gravésque iustâ cum sapienciâ,
 Tum Lance causas judicavit
 Impavidus THEMIDIS Patronus.
 Ergo stateram porrigè Parria,
 Adjunge ferrum ! Filia Numinis
 Astræa FRANCISCUM Magistra
 A teneris moderatur annis,
 Et fida semper stat lateri Comes.
 Hæc Ipsa sacris atque forensibus
 In Curiis Dux præfidebit,
 Atque dabit sua cûmque jura.

DOS QUARTA
 CEDRI.

*Cedrus semper floret. Plin. l. 13. c. 5. unde eidem Ipsa Sapientia Æterna se compara-
 ravit Eccles. 24. v. 17.*

S Y M B O L U M
 PRUDENTIÆ ET SAPIENTIÆ
 FRANCISCI CHRISTOPHORI.

Lemma : Sapientum Insigne.

ODE.

Jure suo HUTTENIAM distinxit palmite STIRPEM.
 Cedrus rigata Palladis succo, sacris
 Cedrus amara jugis;
 Vel propriâ HUNC junxit PARNASSI PRÆSES APOLLO
 Dextrâ, politæ debitum Menti Decus,
 Ingenique jubar,
 Quo Laudata olim Terrestria Numina vincit
 FRANCISCUS Almæ Palladis RARUS CLIENS,
 Quem fovet ista sinu.
 Quin decus omne dedit SAPIENTIA FILIA Cæli,
 Ut SANCTIORI PRINCIPI & REGI SION,
 Dum sacra sceptrâ capit.
 Prudentem clamosa tace nunc Sparta Lycurgum,
 Frustrâ Caronem, grande sapientum Caput,
 Roma superba colis;

Major

Major Teutonia Cato, major mente Lycurgus
 FRANCISCUS, alter Argus & Janus bifrons
 Cuncta futura videt.
 Arbitra magnarum rerum prudentia sapē
 Nodos resolvit, sapē Consilium efficax
 Subsidiumque dedit.
 Phenicem cernis Salomonem Spira, verendo
 Episcopalem, si sapiis, Capiti Mitram,
 Et Manui adde Pedum,
 Adde Pedo Gladium! sic te rer fausta fovebit
 Fortuna pullum, prisca Saturni tibi
 Sæcla beata fluent.

DOS QUINTA
 CEDRI.

*Cedrus præter oleum (Plinius l. 24. c. 5. Cedriam dicit) variorum morborum
 medelam, poma fert mirâ fecunditate, aliis deciditibus, aliis subnascenti-
 bus, maturefcentibus aliis. Ita cum eodem Plinio Theophrast. & Dioscor.*

S Y M B O L U M

BENIGNITATIS ET MUNIFICENTIÆ
 FRANCISCI CHRISTOPHORI.

Lemma: Nulli sua dona negat.

ODE.

Non indecoro ceu rosa Cypridis
 Quondam erubescens sanguine, cæteros
 Flores præit, sic sola Cedrus
 Pomiferam superat cohortem
 Fecunditatis laude; diuinos
 Hæc ditiori parturit è sinu,
 Ut Rhea, fœtus, intimæque
 Pæonio tumidas liquore
 Plenâsque dulci Nectare gemmulas
 Sudant medullæ. MUNIFICUM notat
 Imago FRANCISCUM, perennes
 Effluvio cumulante rores,
 Fructûsque fundunt largiflua manus,
 Quæ crebra summa flumina gratiæ
 Cunctis dederunt, quos vel imâ
 Vel mediâ malefausta forte
 Fata obruerunt. Olenium Jovis
 Silere cornu somnia, largiûs
 Ex æde FRANCISCI, manûque
 In miseros benefacta Codros
 Fluxère. Nosti Spira, quot indigos
 Iri nepotes divite paverit
 Mensâ, quot ægros languidósque
 Aurifluo recrearit imbre.

M

Quantum

Quantum benignâ rarus Hic Artifex
 In lauta egenis pabula dexterâ
 Mutârit aurum, testâ nôrunt,
 Testâ fero cumulata casu.
 Si, qui benigni munera pectoris
 Sensère quondam, non memores piâ
 Benignitatis conticefcent,
 Sola tuas rediviva laudes
 FRANCISCE, grato Carmine concinet
 Ignatiani progenies Patris,
 Ipsique dum stabunt penates
 (Magna tuâ monumenta curâ)
 Te prædicabunt, mutâque rudera
 Laboriosâ sollicitudini,
 Tantôque persolvent amori
 Assiduas sine fine grates.
 Non yana vates auguror! Elige
 Paternatellus HUNC Tibi Principem
 Ac Archi-Mystam, & gratiarum
 Ambrosio fluitabis amne.

Restabant Aliæ Prærogativæ, VARIARUM Symbola VIRTUTUM, quas, ut cæperat, aerebat prosequi ILLUSTRISSIMÆ FAMILIÆ Genius; at Tantis FRANCISCI CHRISTOPHORI Dotibus mirum delectatus Cathedralis Genius, ne Communia Vota diutius moretur, ex data sibi potestate, ARBORI HUIC tot Equitum, Heroum, Principum ac Præulium FERACISSIMÆ Crucem Spirenses cum Enle & Pædo conjunctam pro tantorum Coronide meritorum destinat, Et FRANCISCUM CHRISTOPHORUM, ex eadem Illustrissima Serpe oriundum, Sacræ Sponsæ Ecclesiæ Neo-Sponsum, Patriæ Patrem despondet:

NE porrò ablatum doleas Ecclesiæ Sponsum :
 Ecce novus superûm Numine Sponsus adest!
 Orphana nec plores ereptum Patria Patrem :
 Ecce novum monstrant astra benigna Patrem!

En! Est FranCISCV s pLaCIDâ prob Vs InDoLe PrInCeps:
 HIC Pater VnVs erIt, Spons Vs HIC VnVs erIt. (a)

FRANCISCUM, ceu Sponsâ colas Ecclesiæ SPONSUM,
 Patria ceu PATREM Filia semper ames.

Ecclesiæ impetrato, quem diu optârât, Genii Cathedralis Capituli assensu exultans, HUTTENIAM ARBOREM GENEALOGICAM trino primùm amplexu inter tenerrimos Devotionis suæ affectus veneratur; tum advocatam (quæ ab ejusmodi Comitibus nunquam abesse solet) caduceatricem Famam eò, quò subditos Neo-Episcopi ac Principis sui videnti & salutandi studium excivit, ablegat, ut FRANCISCUM CHRISTOPHORUM volente Cælo, & Cathedrali Capitulo electum nuntiet. Hæc oculis avolans per omnes urbis plateas summâ vocis contentione declamat :

VOLEN-

(a) In Annum Electionis Celsissimi.

VOLENTE COELO
 ET
 CATHEDRALI CAPITVLO
 FRANCISCVS CHRISTOPHORVS
 LIBER BARO ab HVTTEN IN STOLZENBERG
 PRÆSVL SPIRÆ & PRINCEPS
 EST
 ELECTVS. (a)

*Vix optatum diu jucundissimūque nuntium frequentissimæ multitudinis auribus
 insonabat, exultabant illic omnes, ac suam sibi felicitatem gratulati, uno
 velut ore festivum Epinicion sæpius accinunt.*

VIVAT
 FRANCISCVS CHRISTOPHORVS
 NEO-ELECTVS EPISCOPVS
 ET
 IMPERII PRINCEPS!
 SANVS
 FLOreat. (b)

*Ita summi infimique ad Hortum Genealogicum concurrerant, ubi post varias
 acclamationes Spirensis Ecclesia indicto elatâ manu silentio ARBOREM
 HUTTENIANAM novo Trophæo Coronatura, Crucem suam & Pedum
 & RAMO CEDRINO suspendit, additâ ad FRANCISCUM CHRISTO-
 PHORUM*

ELEGIA EPIGRAMMATICA:

O Nemeum FRANCISCE Salus! FRANCISCE Tuorum
 ÆMULE Majorum, Teutoniæque Decus!
 Tu Sponsus meus & Princeps, ego subdita, Sponsa;
 Perpetuæ fidei quæ Tibi signa dabo?
 Dant aliæ portenta plagæ, dant bruta, Leones,
 Dant volucres, Aquilas, omnigenasque feras:
 Non ego; Quam nuper SCHOENBÖRNA STIRPE revulsit
 Parca, Tibi Niveam trado, dicoque Crucem,

Clarior

{a. b} In Annum Electionis Celsissimi.

Clarior Hæc cunctis Heroum in Vertice monstis,
Pulchrior Hæc diris enitet una feris.

Crux nostræ est securum fidei, Crux artha salutis,
In Cruce tuta quies, in Cruce solus honor.

Crux rubicunda diu nubes, noctique columna,
Indivisa Comes, Duxque fidelis erit.

Non tantam puro dispergunt æthere bini
OEbalidæ, quantâ promicat ista face.

Prævia sternit iter, quo, quor virtute Verendi
Te præiere Patres, tot præiere Duces.

Quin Tibi, si junctis occurrent viribus hostes,
Ut Constantino, certa trophæa dabit.

Ocyus ergo Tuas in nostris erige terris
(Quod rogit) Geminas, fortia fulcra, Trabes.

His impone Crucem, Fidei quam porrigo testem,
Stabit enim Geminâ, Crux magè firma Trabe.

EPIGRAMMA HERALDICUM

In

CRUCEM SCUTI SPIRENSIS

&

DUAS TRABES LL. BB. ab HUTTEN.

CUr Binas HUTTENA sibi delegerat ARBOS,
Non unam, aut plures in Sua Scuta Trabes?
Jam tum venturæ vidit STIRPS præciosa foris,
Quæ modò FRANCISCO prospera fata favent.

Non trinæ quatuorve trabes, plurésve, nec una,
Sed binæ faciunt, arte jugante, Crucem.

Nempe decussatis Trabibus suffulta nitet

Crux nova: faustum omen, CRUX Sociata CRUCI!

Faustum omen, Sociata Cruci Crux! namque valebunt

Plus Binæ, ac tantum Crux valet una, Cruces.

Ecclesiæ succedit Patria, & Cruci Principalem Ensem addit:

VIx Terras celsamque reger bene Jupiter Aulam,
Dextera ni Gladium, fulmina lava gerat.
Hinc Gladium FRANCISCE Cruci conjungo, Pedoque,
Quo Me defendas, quo tueare Fidem.

EPIGRAMMA

IN

PEDUM EPISCOPALE

CUM GLADIO CONJUNCTUM.

CUr eadem sibi dextra Pedum, Gladiumque maritar?
Hæc, ni fallor, erit, causa: In utroque salus.

Illo juratos propulsat ovilibus hostes,

Et sano scabras à grege pellit oves;

Hoc hostes Patriæ sternit, vim vique repellit:

Sic Patriæ & Fidei constat utroque salus.

Aderat

Aderat & Principalis Ecclesiae Weissenburgensis Genius, qui, priorum indu-
ctus Exemplo, Insigne suum (Castrum est Dipyrgium) Spirensi annexit,
cum Epigrammate felicitatis suae Prognostico :

Æ Olias contra furias & Orionis imbres
Tuta est, si fulcro nititur, alta Domus.
Ergo tuta, decet, sis Weissenburgica Moles,
Cum duplici HUTTENIA niteris alta TRABE.

Sic suspensa Spire ac Weissenburgi Insignia novo portento in unum cum HUT-
TENIANO ad amussim Heraldicam coaluere, ex quo

VATICINIUM
HERALDICO-EPIGRAMMATICUM.

QUam bene conveniunt, & in unâ sede morantur (BES!
CRUX, CASTRUMq; BICEPS, HUTTENIÆq; TRA-
CRUX ornat, CASTRUMq; CRUCEM defendit, Utrumq;
Sustentant BINÆ (fortia fulcra) TRABES.

Fortè etiam de Electione FRANCISCI CHRISTOPHORI edoctus Genius Socie-
tatis Jesu, quò præcitant reliqui, sequebatur, atque, ut suæ in NEO-ELE-
CTUM PRINCIPEM & EPISCOPUM Devotionis Argumentum osten-
deret, Vaticanum, quod Herbipoli olim CHRISTOPHORI FRANCISCI,
Gloriosissimi Herbipolensis Episcopi, ac Neo-Principis Nostri Patru & Pa-
trini Mausoleo his verbis inscripserat :

FRUCTibus Hæc olim lætos cum matribus agnos
Arbos pascebat : nunc sine fronde riger.
Fallor : in hoc tumulo fructus trabs proferet ista,
Perpetuum fervans non sine fronde decus.

Hoc solutum Epigrammate offert :

Divinant vani deliria vana Poëtae?
Alit hæc Divinus verba Propheta dedit.
Hæc etenim in tumulo tulit Arbor florida fructum,
Atque novum cœpit non sine fronde Decus.
Excrevit Ramus, Ramus, qui fructibus almis
Matres, & teneros pascer, alerque greges.
Phœnicis Patru FRANCISCI è Manibus Alter
Phœnix, FRANCISCUS prodiit Iste Nepos.
Quem, velut una parem Virtus & Gloria fecit,
Sic eadem fecit fors in Honore parem.

EPIGRAMMA

In

CHRISTOPHORUM FRANCISCUM
PATRUM & PATRINUM

Ac

FRANCISCUM CHRISTOPHORUM
REVERENDISSIMUM & CELSISSIMUM
PRINCIPEM NOSTRUM.

FRANCISCUM, FRANCISCE! Tibi Lucina Patrinum,
STIRPSque Tibi Parruum, PRÆSUL Amande, dedit.
N Augu.

Augustum, Tibi per Patruum STIRPS, perque Patrinum
 Lucina ostendit, quo sequereris, iter.
 Nempe, quod ad dignas Antiquo Stemmate Dores,
 Virtutes, Mitras ducit, Honoris iter.
 Hoc Patruum es simili pede, Patrinumque securus,
 Pressistiq; pedis signa relicta pede.
 Calcasti virtutis iter, sed nobile virtus
 (Ceui Patruo) ad Mitras, ad Peda stravit iter.

*Nondum omnia, que meditabatur, absoluerat Genius S. J. & ecce Tibi! una
 Cleri ac Civitatis vox insonabat:*

UT vivas FRANCISCE diu, constantia Clotho
 E constante Tibi vellere fila trahat;
 Nec Lachesis malecauta unquam de pollice labi
 Traeta sinat, nec atrox Atropos illa fecerit.
 Sic felix TUA STIRPS, Ecclesia, Patria, felix,
 Quisquis fausta Tibi fata precatur, erit.

DUm finis pompæ, supplex Ecclesia, Magne
 PRÆSUL, ait, sacros Bruchsalia cernere vultus,
 Amplectique pedes ardet! Jam limina Caetri,
 Jam Te Mygdoniis subnixia Palatia fulcris
 Hæc voce invitant: rutilis, FRANCISCE, quadrigis
 Accelera, nostrósque Tuo dignare penates
 Adventu, fausta que fluent nova sæcula sorte.
 Vix placido votis NEO-PRINCEPS annuit ore,
 Patria regifico nitidos fulgore parari
 Quadrupes, Currúsque jubet; tum talia fatur
 Ad Famam lateris Comitem:

HUc age Dædaleas fueris talaribus alas
 Necte, & veracem corripe Fama tubam,
 Ac Trans-rhenanas nova nuntia sparge per Oras,
 Quâ faciet PRINCEPS & NEO-PRÆSUL iter.

Illa ut iussa dedit, nexis talaribus alis
 Fama volat, primoque vagi prope littora Rheni
 (Quâ flexo allambit Rheinhusam gurgite) sistit
 Ingeminans:

DEpontane senex, Thyros Magnique tricornis
 Neptuni soboles, effert in alta caput!

AUdiit humenti peregrinas Rhenus in antro
 Voces, & mirâ confusus imagine rerum
 Illicò arundineum lymphis caput altiùs effert.
 Cui lingua properante refert hæc fama:

UNdarum Princeps, arrectis auribus adsta!
 Quæque tibi porto, nuntia læta cape;

HUTTENIO natus FRANCISCUS STEMMATE Fæces
 Spirenses, Cælo sic statuente, tulit.
 Isque tua (Augustam primò nam pergit ad Arcem
 Bruchsaliam) suavi pondere terga premet.
 Non te, quid Pietas, quid tanto debita Mystæ
 A te Religio possit honorque, læret.

His

His dictis maturat iter. Sed gratibus actis
 Rhenus ter torto subfultans corpore plaudit,
 Spirensēque petit ripam, comitēque canoro
 Naiadum focias Divūm concire phalanges
 Ære suo Tritona juber. Canit iste, sonōque
 Excitæ vitreis alacres Nereides undis
 Proflunt, Fratrēque vident, lætaque per undas
 Remigibus tendunt vicina ad litora squammis,
 Ad quas sic Rhenus :

S Alvere undicolæ (mihî turba adamata) sorores;
 Exoptata diu gaudia summa fero!
 Astra novum (quid enim flagrantia Vota morabor)
 Astra novum è Divâ Stirpe dedere Ducem.
HUTTENIÆ sublimis Honos, & Gloria **GENTIS**
FRANCISCUS posthac flumina nostra reget;
 Isque triumphali (si Famæ credimus) axe
 Bruchsaliam tendens, tergora nostra premet.
 Si qua fides verbis, mœstum deponite peplum,
 Et croceo niveas pingite rore genas.
 Dùmque istas calcabit aquas, circumdare navim,
 Echantisque procul pellite bella Noti.
 Pars lenes crispabit aquas, pars remige sulcos
 Diffinder, varios parsaget illa choros.

Interè raucus spargi per rura tumultus,
 Quadrijugūm strepitare pedes, stridere calenti
 -Præcipites Temone rotæ, simul undique lætæ
 (VIVAT FRANCISCUS) resonare per aëra voces.
 Hac audit sociata phalanx, vitreosque revisit
 Ad fratris nutum (spumantia regna) Penates.
 Solus vicinum nudato Vertice Rhenus
 Substitit ad litus, nunc huc nunc pervigil illuc
 Per sylvas, per agros, per saltus lumina torquens.
 Ecce tibi! à dextera varii longo ordine currus,
 (Quales nec primis victrix victoribus olim
 Roma, vel Athletis Heroa paraverat Hellas)
 Appropiant, ripamque petunt, ubi poplite flexo
 Procumbens Rhenus muscolō hac ore profatur:

ODE.

S Alve mearum Gloria gentium
FRANCISCÆ PRINCEPS, IMPERII DECUS
 TUÆque STIRPIS! ecce supplex
 Cornigeros (mea regna) fluctus
 Substerno calci, prociديو Tuum
 Adoro Numen vertice! regia
 (Ni pauca dedignere Vota)
 Undivagum preme mole tergus!
 Nec penitebit! stridula vocibus
 Vagæ per undas Filia Doridos,
 Omnisque nostræ turba gentis
 Aonios imitata colles

In

In dulce solvet guttura canticum,
 Moræque lætis tædia plausibus,
 Festisque miscēbit trophæis;
 Ipsæ tuæ dabo vela cymbæ.

ANnuī optanti Princeps, scāditque phaselum,
 Mox sacrum pronæ subitrato vertice pondus
 Glauca suscipiunt, aliæ suauissima libant
 Basia vestrīcī cœlestis pignoris alno,
 Suauē canunt aliæ, lætōque celestinate ripæ
 Applaudunt, valles resonant, mutæque gaudent
 Saxa datos iterare sonos, dum dente tenaci
 Anchora mordet humum, & vêtos exponit ad oram.
 Tum Rhenus, Sociæque novo clamore sequuntur:

VIVAT IO ! SEROS VIVAT FRANCISCUS IN ANNOS,
 VIVAT DUM PARCO, QUOSCUNQ; HIC CONTINET ALVEUS,
 EBIBERIT LATICES VOLUCRIS MOEANDRIA ROSTRO!

Ast ubi pulsatis senserunt verbera tergis
 Cornipedes, tortâ volitant pernicius hastâ.
 Hic, Superi! quanto resonantes undique campi
 Exiliunt plausu? quanta agros, quanta voluptas
 Pertenat sylvas? FRANCISCUM arbuta salutant,
 FRANCISCUM reddunt strepera per confraga rupes,
 FRANCISCUM Daphnis Magni sub nomine Panos,
 Custodisque canit, sub nomine Daphnidis ipsæ
 Respondent Dryades, FRANCISCUM in vallibus Echo,
 Diique, Deæque aliæ festivâ voce verentur.
 Sic prope Bruchsaliam ventum est, ubi tympana tactu
 Adventum testata Sui Neo-Præfulis omnes
 Per plareas reboant, summis è turribus æra
 Alternant, crepitantque tubæ: Jam Fama frequentem
 Exciērat portis populum: Juvenésque, Virique,
 Cum patribus matres, nodoso stipite nixi
 Confluxère senes, omnes agnoscere flagrant
 Ora Ducis. Stat fronte ferox hinc miles in armis,
 Inde vigil civis: quâvis in fronte trophæa,
 Et zephyris agitata volant vexilla per auras.
 Quæ, Superi! festa festa inter gaudia voces!
 Sed fallor: vox una fuit, vox aurea! VIVE!
 VIVE DIU FRANCISCE, DIU DOMINABERE nobis!
 Jam mentes oculosque rapit solennis in Arcem
 Ingressus, quem Musa novo perculsa stupore
 Dum tenui porrò meditatur claudere metro,
 Clerus, Nobilitas, Cives Patriæque Coloni
 His interrumbant:

NOBI.

NOBILITAS & SUBDITI
REVERENDISSIMUM ac CELSISSIMUM
NEO-ELECTUM SUUM
EPISCOPUM ET PRINCIPEM
IN ARCIS BRUCHSALIANÆ ATRIO

Ad
EPISCOPALE SOLIUM
Invitant,
Eidémque Summam prosperitatem Vovent.
ODE.

A Des faventi Numine Cœlitum
FRANCISCÆ PRINCIPES, GLORIA, GAUDIUM!
Ades Serene denigrati
Phœbe Poli, rutiloque cæca
Ferocienrum nubila Plejadum,
Bellique nimbos lumine discuris,
Novâque terras luce pingis,
Luce Jubar superante folis.
Ades labantum Spes Nemetum! CUI
Episcopalem præ reliquis Thronum
Dii destinârunt! MAGNE PRINCIPES
Scande Thronum, sociisque Dextrâ
Capeffe falces! suscipe creditos
Tutor clientes, perpetuis tuos
Tuere, propugnâque curis,
DUX populi memorande, Pastor
Gregis! cygnæo si gravior tua
Conspereget ætas tempora vellere,
Virésque frangentur, vigoris
Esto tui reparator Ales!

Hæc inter FRANCISCUS adest, clarûmque smaragdis
Inscendit solium, Nemetûmque capeffit habenas.

*Plura parabant Devotæ NEO-ELECTO PRINCIPI ac PRÆSULI Mufæ,
sed ab importuno sene (cui Tempus nomen) sæpius jam monitæ, plectrum
deponunt; ubi senex ipse hoc subjungit*

VOTUM FINALE

Pro

ELECTIONE:

QUot restant lucas primas ante Calendas,
Tot FRANCISCÆ! TIBI fausta det æva Polus!

Non prIVs InVIæ (præpostera NVMI^{na}) DIVæ

AbſoLVant VI^{tæ} forCIpe fILa TVæ. (a)

*Intereâ dum Electionis feliciter peractæ Confirmatio à supremo Christi in terris
Vicario,*

(a) *In annum Electionis Celsissimi Principis.*

Vicario, Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIV. petitur, tempus oportunitum nacti Ordines varii perpetuam FRANCISCO CHRISTOPHORO in Tanto Dignitate felicitatem ominantur. Sanctissimus verò Dominus Noster ut allatum de FRANCISCI CHRISTOPHORI Electione nuntium intellexerat, eandem exaratis primò litteris, tum solenni etiam Bullâ ratam habuit, orthodoxo Gregi Spirenſi non parum gratulatus, quod eum fortitrus sit Pastorem, Cujus Dotes Episcopali solo dignissimas, ac Virtutes verè Pastorales Ipse pridem Romæ testis & arbiter agnovit ac dilaudavit.

Itaque cum ad imponendam GENEALOGICÆ GLORIOSI HUTTENIORUM STEMMATIS ARBORI supremam coronidem præter Episcopalem FRANCISCI CHRISTOPHORI Consecrationem nihil deesse amplius videretur, ad eandem solemnissimè celebrandam singula primò accurantur, tum, ut supremæ Pontificali Inaugurationi manus imponantur, REVERENDISSIMUS ac CELSISSIMUS Neo-Princeps & Præsul FRANCISCUS CHRISTOPHORUS ad Ecclesiam SS. DAMIANI & HUGONIS prope Palatium Episcopale magno comitatu se confert, ubi invocata inter tenerrimos pietatis affectus S. Spiritus Gratia, jucundo Celis Spectaculo initium datur. Provocata demùm Musæ cum collecta ex omni statu & ætate ingenti multitudine confluxerant: Hujus, uti corda, sic lingue in festivas acclamationes pruriebant; Illæ, ut & suæ in REVERENDISSIMUM ac CELSISSIMUM PRINCIPEM SUUM observantia, & bonorum omnium votis facerent satis, lenè sonanti barbyto singula Episcopalis Dignitatis Insignia singularum FRANCISCI CHRISTOPHORI Virtutum præmia interpretari neditabantur; At ipsa Loci & Mysteriorum sanctitas religionum imperavit silentium. Quare magnâ taciturnitate ac reverentiâ sacræ spectabantur Ceremoniæ, quibus tandem absolutis hinc ECCLESIA cum CLERO, inde PATRIA cum NOBILITATE & Civibus, REVERENDISSIMI ac CELSISSIMI PRINCIPIIS & EPISCOPI NEO-CONSECRATI pedibus affuse, in Sacro Verice Mitram, Pedum in Dextera venerabundæ suspiciunt: ECCLESIA MITRATUM AARONEM, INUNCTUM DAVIDEM PATRIA, Ambæ providum Parentem FRANCISCUM CHRISTOPHORUM, felicissimæque sub auspicio ILLIUS Regimine tempora sibi gratulantur.

ODE.

INSIGNIS AARON! quæ deerant TIBI,

Nunc impetrasti prodroma cælicæ

Felicitatis signa: dextram

Grande Pedum gravat, alma frontem

Tiara cingit. Tam nitidâ Tuas

FRANCISCE Dotes præ reliquis Polus

Remuneratur Dote, tantum

Una parit pietas bravium!

INUNCTE DAVID, Magne Pater Tuo

Throno advolutos aspice subditos,

Qui Te Patrem suum, Ducemque

Unanimes venerantur ore,

Unumque possunt: derege singulis

Iter salutis, pascere Gregem, Focos,

Aras, Penates, universas

Ente, Pedito moderare terras!

Ter

Ter nostra felix Patria, cui Tuos
 Ter auspicato fidere contigit
 Nutus vereri ! sic Sioni
 Æqua Deæ Salomonis aucta
 Sub Te videbit sæcula ; Numini
 Depasta edaci temporis orbita
 Tempa erigentur , sacra crescet
 Innumeris opibus supellex.
 Paterna Tempe , Jugera Daphnidis
 Fœcundiori gurgire provida
 Pales beabit , prata , colles,
 Ambrosii juga plena roris
 Longè eminebunt ; Annua largior
 Centuplicato fœnore villicis
 Mater Ceres pendet tributa,
 Fertilius joviale Nectar
 Implebit uvas , TE DUCE Marspiter
 Hinc exulabit , vel calido faris
 Cruore cinctum conder ensem,
 Nilias ininitatus undas
 Hermique fluctus , aurea pristino
 Rhenus rotabit firmare flumina.
 Hæc lustra sub TE Spira cernet,
 Lustra Tuis memoranda gestis.

ODE,

Quæ

GLORIOSÆ ARBORI GENEALOGICÆ

LL. BB. ab HUTTEN

IN STOLZENBERG

Per Novem Æræ Christianæ Sæcula

Tam in S. R. E. quàm S. R. I.

Heroum , Equitum , Principum ac Præfulum

Feracissimæ

NOVUM TROPHÆUM

In

FRANCISCO CHRISTOPHORO

Gratulatur,

Ac

Diurnam Viriditatem, Florem & Incrementum

Precatur.

Peracta res est ! Quam TIBI STIRPS SACRA,
 Quam Spira junxit, lingua silencio,
 Non voce gratatur Coronam,
 Perpetuum Decus ac Trophæum,

Hic

Hic Musa siffit , Musa ruis diu
 Non finiendis laudibus imparem
 Se fassa , majorique Vari
 Materiem meliore dignam
 Plectro relinquit. Sola capacior
 Hac verba SACRO Vorâque CORTICI
 Inscrubit auréo penna succo :
 Ut quatuor redimita Ramis (a)
 Flores , reflore , dum trepidantibus
 In fine mundi versa repagulis
 Natura ceder , & refractis
 Cardinibus ruet acta tellus.
 Quamquam reflores ; nam Tibi QUATUOR (b)
 Feliciori Numine SURCULOS
 Dedere , & omni gratiarum,
 Ac animi , Charitûmque donis
 Auxere Caeli , Quos Peda Præfulum,
 Ducum Galerî , Purpura Principum,
 Martisque præstolantur Enses,
 Quos varii cupiunt Monarchæ.
 In His perenni Vere superbies,
 Et expavendum cœlicolûm Patri
 Cacumen extolles ; In Istis,
 Quâ croceis Phaëton quadrigis
 Orbem revisit , quaque Aquilonis
 Occumbit undis brachia porriges,
 Dum prosperâ felix senectâ
 Innumeris onerata Mitris
 Pedis , Tiaris , arque Ducalibus
 Præstans Galeris , Fascibus , Ensis
 Tonantis ad nutum subibis
 Elytios sacra planta campos.

VOTUM CHRONOGRAPHICUM

Ad

ARBOREM GENEALOGICAM,

Ut in teneris , quos denuo alit , quatuor Surculis Suis
 quàm diutissimè vireat & floreat.

FeLIX fLore Arbor! neqVe pVtrI Dente tereDo

EXcDet has StIrpes , aVt fera raVCa fIbras.

Ad

(a) *Alludit ad superstites ex Illustrissima Stirpe , REVERENDISSIMUM & CELSISSIMUM PRINCIPEM ac DOMINUM D. FRANCISCUM CHRISTOPHORUM, & TRES FRATRES GERMANOS.*

(b) *Alludit ad quatuor supra jam memoratos REVERENDISSIMI ac CELSISSIMI PRINCIPIS NOSTRI ex FRATRE NEPOTES.*

Ad

REVERENDISSIMUM AC CELSISSIMUM
PRINCIPEM & DOMINUM

**D. FRANCISCUM
CHRISTOPHORUM**

DEI GRATIA

Neo-Electum & Consecratum Episcopum Spi-
rensem, S. R. I. Principem & Principal. Ecclesia
Weissenburgensis Præpositum &c. &c.

DOMINUM NOSTRUM CLEMENTISSIMUM

VOTUM CLERI:

FeLIX VIVe GregIs Pastor, Centenâq Ve SanVs
PastoraLe PeDVM Pastor In aVa gere!

HæC Spes Certa: TVoTibICrefCet oVILE Labore,
EXVrgent SaCra, q Vas preMItorCVs, o Ves.

VOTUM POPULI:

VIVe Pater PatrIa FranCIsCe, DIVqVe VIgebIt
PatrIa Te VIVo & SospIte, Magne Pater!

VIVe, preCes repeto, FLore, DVM PatrIa bVstIs
Nostra SepVLta sVIs, Orbe rVente, rVet.

UTRIUSQUE

Ad

BEATISSIMAM VIRGINEM
MARIAM

THAUMATURGAM SPIRENSEM

Pro

DIUTURNO REGIMINE ET FELICITATE
FRANCISCI CHRISTOPHORI.

Magna DeI GenItrIX, Ielsela VIrgo, Patrona,

Ne CLerI & PopVLI respVe Vota TVI!

P

Fran

FranCIsCo VIgILI CLerI popVLIqVe ParentI

EXora à IESV SæCVLa MILLE Parens.

Solemnitatis jam finis erat, cum idem, quemadmodum è Sacratissimo JESU Nominè pectori inscripto facillè apparebat, S. J. Genius citato cursu advolabat, ut, quò NEO-ELECTO nuper REVERENDISSIMO ac CELSISSIMO PRÆSULI & PRINCIPI FRANCISCO CHRISTOPHORO, DOMINO SUO CLEMENTISSIMO applaudebat, & suum de EJUSDEM CONSECRATIONE gaudium palam faceret. Hic totius ELECTI-ONIS ac CONSECRATIONIS ordinem, quem reverenti calamo, & exili metro, adjunctis bonorum omnium votis, descripsit, offert, & sequè & quinquaginta sex socios suos, per Episcopatum, Badenæ, Ertlingæ, Neostadii ad Hardam, Spiræ, ac quatuordecim in pagis Vineam Domini excolentes, REVERENDISSIMI & CELSISSIMI EPISCOPI & PRINCIPIS SUI Altissimæ Protectioni, Clementissimis Favoribus, & Benedictioni Episcopali humillimè commendat, inque debitæ tum suæ, tum quatuor Domorum suarum Devotionis Mnemosynon, sequens porrigit

CHRONOGRAPHICUM:

Tot Degas annos sospes, qVot MVsa LIga VI,

PræLôqVe eXpresIt Verba, pLásqVe preCes!

SeD paVCos opto: VIte, qVot Verba, tot annI

Labent Vr, pLVres fors anIMVsqVe perIt;

Tot VIVas, DoneC nobIs sat VIXerIs, opto,

NeC nobIs VIVes, sI MorIere, satIs.

FINIS.

AD LECTOREM.

MAjori, ut cernis, FRANCISCI STEMMA, PARENTES,

Quam proprias Dotes, Carmine Musa canit.

Quæris, cur? ut, quid natus sit Origine, nobis;

Hoc nosti? satis est: cætera namque patent.

Si tanta est in Avis, Proavis, Atavisque, minörne

In sero virtus esse Nepote potest?

Ergo LAUS STIRPIS TUA LAUS, FRANCISCE! TUÆQUE

DOTES SUNT STIRPIS GLORIA SUMMA TUÆ.

O. A. M. D. G. & B. V. M. H.

2b 79 38

40

ULB Halle

004 917 251

3

ARBOR
GENEALOGICA
ILLUSTRISSIMÆ STIRPIS
L. BARONUM ab HUTTEN
IN STOLZENBERG

Per novem Æræ Christianæ Sæcula

In Sancta Romana Ecclesia & Sacro Romano Imperio
HEROUM, EQUITUM, PRINCIPUM AC PRÆSULUM

Feracissima,

NOSTRO HOC SÆCULO
NOVO TROPHÆO
CORONATA,

QUANDO

REVERENDISSIMUS & CELSISSIMUS
PRINCEPS AC DOMINUS,

D. FRANCISCUS
CHRISTOPHORUS

EX ILLUSTRISSIMA FAMILIA
LL. BB. AB HUTTEN
IN STOLZENBERG,
DEI GRATIA

EPISCOPUS SPIRENSIS,

[S. R. I. PRINCEPS,
ECCLESIAE PRINCIPAL. WEISSENBURGENSIS PRÆPOSITUS &c.
DOMINUS NOSTER CLEMENTISSIMUS]

Die 14. Novembris Anni 1743.

ELECTUS,

Die 17. Maji Anni Sequentis

SOLENNISSIMO RITU
CONSECRABATUR,

GRATVLANTE & APPLAUDENTE

EX DEBITA GRATITVDINIS OBSERVANTIÀ

SOCIETATE IESV SPIRENSI.

Bruchfalaz, Typis Antonii Georgii Gottschall, Typographi Aulici.

